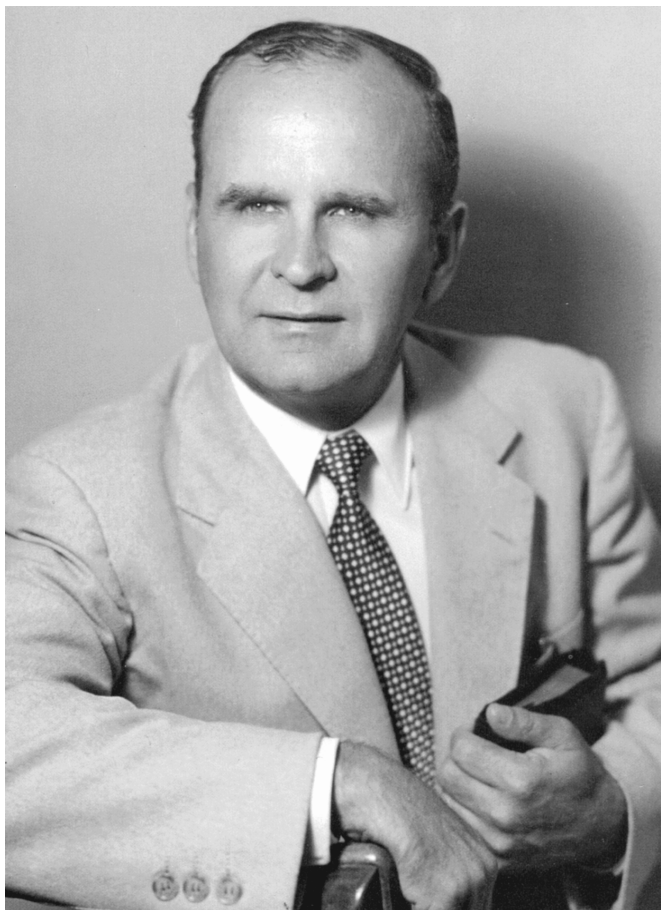

Åpenbaringen av Jesus Kristus

ved

Rev. William Marrion Branham

William Marrion Branham

Forord

Rev. William Marrion Branham ble født i Kentuckys åser den 6. april 1909. Foreldrene hans var enkle, landsens folk som ikke hadde noen religiøs tilknytning. Etter sin omvendelse, ble han ordinert som forkynner og var forstander i en menighet i Indiana i mange år.

I 1946 ble han invitert til St. Louis, Missouri, for å be for syke i et vekkelsesmøte. Tusener ble helbredet i det første møtet, noe som resulterte i talløse invitasjoner til menigheter over hele nasjonen, og som kulminerte i at han holdt møtekampanjer nasjonen over, for å be for syke.

Hans tjeneste var spydspissen i den store helbredelsesvekkelsen som gikk over Amerika på slutten av 1940-åra. Anerkjent av alle som visste at han var en Guds tjener, lærte han at Bibelen var Guds ufeilbarlige Ord og at løftene som den inneholdt var like så sanne i dag som de var da de ble talt.

Mange av de fremtredende evangelistene på den tiden var i denne Guds profets møter og respekterte ham høyt, blant annet broder Tommy Hicks, broder Oral Roberts og broder Tommy Osborn.

ÅPENBARINGEN AV JESUS KRISTUS

Dette Budskapet av broder William Marrion Branham, som opprinnelig ble talt på engelsk søndags morgen, den 4. desember, 1960 i Branham Tabernacle i Jeffersonville, Indiana, U.S.A., er tatt fra et magnetisk lydbåndopptak og trykt uforkortet på engelsk. Denne norske oversettelsen er trykket og gitt ut av Voice Of God Recordings.

NORWEGIAN

©2011 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Åpenbaringen av Jesus Kristus

Takk skal du ha, broder Neville.

Dere kan sette dere.

Jeg tror det en gang ble sagt, at: “Jeg var glad da de sa til meg, ‘La oss gå til Herrens hus.’”

² Nå, vi beklager at vi ikke har rom, eller sitteplasser, for alle som er til stede, og kanskje vil vi bli fler i løpet av uken, med folk som kommer inn, som hører om møtet.

³ Men grunnen til denne spesielle tiden var at vi ville. . . Den Hellige Ånd hadde lagt denne advarende overbevisning på mitt hjerte, at: “Menigheten i denne dag burde ha dette Budskapet.” Fordi, jeg tror at det er det mest enestående Budskapene i Bibelen, fordi det åpenbarer Kristus i Sin Menighet i denne tid.

⁴ Så, ingen kan ha tro eller vite hva de gjør, eller hvor de går, uten at de har noe, noe å basere sine tanker og tro på. Derfor, hvis Skriften har åpenbart Kristus og tilstanden i tiden til oss, i disse siste dager, ville det gjøre oss godt å—å søke Det og finne ut hvor vi er hen.

⁵ Nå, vi er—vi beklager at kirken vår ikke er større, en dag håper vi å ha det.

⁶ Og disse siste fire dagene, særskilt, studert om dette på den historiske delen av—av Åpenbaringsens Bok, jeg har støtt på ting som jeg aldri trodde virkelig hadde skjedd. Og det har til og med brakt meg til en—en følelse at, etter disse *Syv Menighetstider*, jeg har vært gjennom det, jeg ville likt og hatt en til slik serie og bringe frem “den—den sanne Menighet og den falske menighet,” sammen, og like gjennom historien og Skriften. Slik jeg en gang forsøkte, i en tale, å ta “det sanne Vintre og det falske vintre,” funnet i Bibelen. Og vi er. . .

⁷ Vi prøver å få noen stoler, mens jeg tenker på at folket prøver å finne sitteplass. Og vi kommer til å få,

prøve å få tak i, noen flere stoler, for å prøve å fylle opp rommene bak der, og ut, og noen flere omkring, slik at vi kan ha sitteplass til flere mennesker under møtene.

⁸ Nå, angående dette, jeg vil be hver og en av dere som virkelig er opptatt av disse tingene, vil—vil komme hver gang som vi vil prøve å—å forklare det. Jeg ville ikke begi meg ut på, eller akter meg selv . . . [Tomt spor på lydbåndet—Red.] . . . forsøke å . . . [Tomt spor på lydbåndet.] . . . denne store Åpenbaringsens Bok av . . . [Tomt spor på lydbåndet.] . . . Syv Menighetstider. Men jeg er oppriktig avhengig av Gud, for—for å åpenbare det til meg akkurat som jeg kommer til det.

⁹ Den naturlige historien, som er fra de . . . tatt fra de mest enestående historikerne som jeg vet om. Jeg har liggende på mitt studierom, akkurat nå, rundt fem eller seks kommentarbind, Hislop's *To Babyloners*, Fox' *Bok om Martyrene*, og andre store bøker; som det Før—Nikenske Råd, omkring fire bøker om det, rundt fire hundre sider i hver bok. Og Nikea Rådet der, og all historien som vi kan. Fordi, bak dette, fra det magnetiske lydbånd, kommer vi til å skrive et kommentarbind om de Syv Menighetstider, for å sende ut i hele verden, som vi kan, fordi vi er i de siste dager. Vi er i endetiden.

¹⁰ Det gikk ikke helt opp for meg i mitt hjerte før det—det siste valget, og da så jeg hvor vi er hen. Da begynte den Hellige Ånd å åpenbare for meg, for—for å advare folket, og for å plassere dette. Og jeg kan ikke gjøre det i en—en kirke som dette, tilstrekkelig. Og så om jeg satte meg ned og bare skrev boken . . . Jeg føler at om jeg kom til talerstolen, og inspirasjonen av den Hellige Ånd blant de kristne kom på meg, for å hjelpe meg, da ville jeg være mer i stand til å skrive boken, etter at jeg tok det fra lydbåndet, fordi vi der ville fått inspirasjonen av det. Bøkene, selvsagt, vil på en måte bli strammet litt på, fordi, her inne, legger vi til ting som vi ikke kunne ha i boken. Og så vi . . . Og vi bruker for mye tid på å gjenta oss selv, eller jeg gjør. Og så, i boken, vil alt bli rettet opp. Men vi vil prøve å få det alt, så mye som vi kan, på lydbånd.

¹¹ Nå, lydbåndene, hver kveld, litteratur og så videre, guttene vil ha det rett ute i bygningen der.

¹² Nå, jeg vil kanskje ikke være i stand til hver kveld, som vi har tatt det på oss selv å forsøke til Guds ære, å—å bringe disse Syv Menighetsbudskapene, eller Syv Menighetstider, på syv kvelder; og ta hver kveld, en tidsalder. Som for eksempel, mandag kveld, Efesus; tirsdag kveld, Smyrna; onsdag kveld, Pergamum; torsdag kveld, Tyatira; fredag kveld, Sardis; og lørdag kveld, Filadelfia; og søndag morgen og søndag kveld, Laodika, menighetstiden som vi lever i. Vi gir historien til den originale menighet, og—og skribentene og historikerne, og englene til den tidsalderen, og—og budskapene, og menighetens løp, som den har kommet ned gjennom til denne tiden.

¹³ Og det er fantastisk å se hvordan alt som har blitt forutsagt av denne Skriften treffer blinken med historien, helt nøyaktig, til tanken bak det. Det har til og med overveldet meg så mye til at jeg i går leste helt til jeg følte at øynene mine hovnet opp. Og jeg kom ut og jeg sa til kona mi: "Jeg har aldri drømt om at det var slik det var." Forstår dere? Hvor stort det var!

¹⁴ Og nå, noen ganger, får jeg kanskje ikke til å formidle alt på en kveld, menigheten, budskapet til menigheten. Og om jeg ikke får formidlet det, om kvelden, så vil jeg neste morgen klokka ti. Det vil bli annonsert hver kveld, for dem som ønsker å komme og høre på resten av det, for vi kommer til å prøve å få det på lydbånd. Jeg vil ha møter da fra klokka ti, om morgenen, til klokken tolv, på dagen, for å prøve å få det ut, resten av budskapet, så de kan få tak i det på lydbåndet. Ikke . . .

¹⁵ Vi har annonsert at det ikke vil være noen helbredelsesmøter, fordi vi prøver å holde oss under Bibelens profetiske uttalelser. Så, vi hadde et helbredelsesmøte her helt nylig. Så etter at disse møtene er over, så vil vi ha et helbredelsesmøte igjen tilbake på stedet.

¹⁶ Men nå ønsker jeg å gjøre dette helt klart, så alle kan huske, at nå, her inne, så kan det skjære og dra, og gi oss

alle en stor rystelse. Men jeg er ansvarlig, ikke for—for noe annet enn å forkynne Ordet. Det, det er alt. Bare . . . Men, det er å holde seg til Ordet. Og mange ganger kan det, i disse menighetstidene, kanskje reflektere på noen sin denominasjon. Og om det gjør det, er det ikke ment på noen ufin måte. Det—det er bare og konstantere hva Skriften har sagt, og åpenbaringen jeg har om det. Og om du mener at jeg tar feil i det, så ikke hold det imot meg, bare be for meg om at Gud vil vise meg hva som er rett, for jeg ønsker sannelig å være rett.

¹⁷ Og så en annen ting, siden jeg er klar over ansvaret jeg har, i—i et slikt møte som dette, at å lære folket, at den Hellige Ånd vil holde meg ansvarlig for ordene jeg sier bak denne talerstolen. Så du forstår med hvor stort alvor vi nærmer oss dette. Nå, vår . . .

¹⁸ Jeg ville hatt dette ute et annet sted. Men, siden dette er lære, så i vår . . . Ute i de evangelistiske møtene, har alle av oss en idé, eller—eller skjelning, eller slik det har vært gjennom tidsalderen, og vi har hatt våre egne menigheter, og hva våre menigheter lærte oss, og hva vi tror. Vi . . . Jeg liker ikke å gå inn i noen sin menighet, eller blant folk på den måten, og si noe som er i motsetning til hva folket har blitt lært. For, når alt kommer til alt, har jeg på en tydelig måte prøvd å gjøre mine uttalelser slik at en . . .

Hvis en mann er en katolikk, og han setter sin lit til den Katolske kirke for frelse, er han fortapt. Om han er en baptist, og setter sin lit til Baptistkirken, er han fortapt. Eller en pinsevenn, og setter sin lit til Pinsemenigheten for å frelse ham, er han fortapt. Men, en hvilken som helst menighet! Men om det individet oppriktig hviler i tro på Kristi fullbrakte verk på Golgata, er han frelst, jeg bryr meg ikke om hvilken menighet han tilhører. Fordi: “Ved tro er du frelst, og det ved nåde.”

¹⁹ Nå, noen ganger, når jeg gjør dette, så tenker jeg, i min egen lille bygning her som vi startet for så mange år siden, bare med en haug med sementblokker og ting, og det er på en måte et hellig sted for oss. Vi hater, bare hater å se det forandret, på en måte, fordi dette er hvor Gud først begynte å møte oss, da vi ikke

en gang hadde et gulv i det. Men det—det har kommet til et punkt nå hvor det begynner å bli gammelt, og vi er i et bygning—byggningsprogram her, for å fylle dette kvartalet med en kirkebygning her.

²⁰ Nå, inntil da, så føler jeg at når jeg kommer tilbake fra feltet, hvor jeg ikke vil såre brødre og, eller, budskaper og så videre, da gir det meg retten til å uttrykke min egen mening, ut—ut fra min. . . ut fra talerstolen her. Og så om du sier: “Jeg har blitt lært litt annerledes.” Jeg ville. . . Og så, i dette, inviterer vi rett og slett hvem som helst som ønsker å komme. Forstår dere? Det er ingen som sponser det, eller noe. Det er tabernaklet her. Og hvem som helst som ønsker å komme, er velkommen til å komme. Bare kom igjen. Så jeg inviterer deg til å ta med deg Bibelen din, i hvert møte, og ta med en blyant og papir.

²¹ Og nå, med alle verkene og så videre, jeg kunne ikke ha tatt med meg alle bøkene. Så jeg bare skrev, skrev ned, hver gang, på papir her, små notater fra historien og kommentarene, og så videre, så jeg bare kunne lese det fra notatene her, i stedet for å ha boken og bla gjennom sidene. Men, når det gjelder Skriften, så vil vi bruke Bibelen. Og så i kommentarskrivene, vil jeg forklare; eller historien, hvem historiker var som sa det, og så videre. Så, i. . . Selvsagt, i forbindelse med den kommende boken, vel, så kan vi skrive alt sammen helt korrekt der, og kan få gjort alt helt riktig.

²² Nå, vi vil gjøre alt vi kan for å starte tidlig og slippe dere ut så tidlig som mulig. Det vil være åtte dager, møter, søndag til søndag.

²³ Denne morgen begynner jeg med Åpenbaringsens 1. kapittel, fra Åpenbaringsboken. Og Åpenbaringen er inndelt i tre deler. Og de første tre kapitlene er hva vi vil ta oss av i disse åtte dagene. Mens, en menighetstid kunne ta oss en måned. Men vi må bare gå gjennom høydepunktene, som en sier. Så, når du får tak i boken, vil det være skrevet ut, i større detalj.

²⁴ Nå, Åpenbaringen, de første tre kapitlene, handler om Menigheten, så forsvinner Menigheten. Vi ser Den ikke lenger før endetiden. Fra

Åpenbaringen 1 til 3, er Menigheten; Åpenbaringen 4 til 19, er Israel, en nasjon; og 19 til 22, er begge, sammen. Og plagene og advarslene, og så videre, på slutten! Inndelt i tre deler. Forstår dere? Og vi tar de første tre kapitlene, som har med Menigheten å gjøre, og menighetstiden som vi lever i.

²⁵ Nå, først, vil det kanskje virke litt tørt fordi vi må gå tilbake og legge et grunnlag. Jeg ba og studerte, og har gjort alt som jeg kunne, for å prøve å—å gripe Den Hellige Ånds følelse, for hvilken vei jeg skulle ta her, slik at folket vil forstå det, og for at dere kan, når dere forstår det, bli opplyste og forårsake at dere kommer nærmere Kristus, for vi er ved endetiden.

²⁶ Og det er slik en vidunderlig ting, som jeg har studert historien, å finne ut hvordan den menigheten begynte, og hvordan den sporet av, og hva som skjedde, og å se den vesle Guds Sæd bevege seg gjennom enhver av disse tidsaldrene; fullstendig ebbe ut, nesten, på ett sted.

²⁷ Nå, i morgen kveld, vil vi starte, og har en—har en—en plansje her; ikke en plansje, men en tavle, som jeg ønsker og på en måte å undervise det fra en tavle. Jeg tror at søndagsskolelæreren, en av dem, har en tavle. Jeg ser den der bak. Jeg skal få vaktmesteren til å få den opp hit, sette den her framme, så jeg kan undervise fra den tavlen, og skrive det opp slik at dere kan være sikre. Og dere kan tegne det på papirene deres, og så videre, og få det så nærme som vi kan få det.

²⁸ Men jeg vil bare si dette før vi begynner. Å se begynnelsen av menighetstiden; og å se hvordan apostlene, læren, og ting som de lærte, og Bibelens prinsipper. Og så å se den menigheten, rundt andre generasjon av apostler, hvordan Den begynte å visne bort; den ekte, sanne læren. Den tredje generasjonen, kom langt bort. Innen fjerde generasjon, hadde det visnet til en—en lunken. Menigheten fødte en lunken menighet.

²⁹ Og så en Åndsfylt Menighet! Som, jeg sier dette med gudelig respekt til et hvert menneskes religion.

Fra begynnelsen, til denne tid, har den ekte, sanne Menighet vært en Pinsemenighet. Det er sant. Gud har reservert denne Menighet.

³⁰ Jeg lurte ofte på, da Jesus gjorde bemerkningen, og sa: “Frykt ikke, lille flokk, det er deres Faders gode vilje å gi dere Kongeriket.” Jeg har ofte lurt på hva det betød, men jeg forstår det nå.

³¹ Forrige uke hadde vi et møte i Shreveport, Louisiana, det største, åndelige møtet jeg noen gang har vært på, i mitt liv. Shreveport!

³² Jeg hadde et par dager med ferie, og jeg dro ned til Kentucky med broder Wood her, en av diakonene i menigheten, eller tillitsvalgte, rettere sagt, for å jakte. Vi dro inn i skogen.

³³ Jeg hadde skutt det første ekornet. Og jeg sa: “Jeg vil bare vente,” fordi noen kom gjennom med noen hunder. Jeg sa: “Jeg vil bare vente til ekorna kommer tilbake ut av hullene. De har løpt opp i trærne, i hullene, og gjemt seg nå.” Sa: “Når de kommer ut. . . Jeg vil sitte her og vente.” For, det er veldig kaldt og frostig, og ørene brenner. Og, dere vet, den—den skarpe vinden kommer gjennom dalene. Jeg sa: “Jeg vil bare vente til at ekorna kommer ut igjen.”

³⁴ Ikke før jeg hadde satt meg ned, sa den Hellige Ånd: “Reis deg og gå opp til det stedet du kaller ‘sportmannens dal.’ Der vil Jeg snakke med deg.”

³⁵ Jeg dro opp til det stedet som jeg kalte “sportmannens dal.” For, grunnen til at jeg gav de dalene navn selv, var at jeg skulle vite hvor jeg var. “Sportmannens dal,” var fordi de hadde. . . Jeg dro inn dit og så seksten ekorn sitte på ett tre; skjøt kvoten, og lot resten av dem være, og dro avsted. Og det er sporten, tingen å gjøre. Så da kalte jeg den: “sportmannens dal.”

³⁶ Og Han refererte til meg: “Stedet du kaller ‘sportmannens dal.’” Ikke at Han kalte den det, men jeg kalte den det.

³⁷ Så dro jeg opp til toppen av den dalen og satte meg ned under en hvit eik, og ventet i omtrent en halv

time, og ingen ting skjedde. Jeg la meg ned på bakken, overga meg helt på bakken, strakk hendene mine ut. Så talte Han til meg.

³⁸ Og da Han gjorde, de Ordene som Han åpenbarte til meg, angående dette bestemte Skriftstedet som vi kommer til denne morgen, hadde jeg aldri sett det før, i hele mitt liv.

³⁹ Og da jeg kom til Shreveport, Louisiana; en kvinne som er en begavet kvinne, hun heter Fru Shrader.

⁴⁰ For mange år siden, da Herrens Engel møtte meg her nede ved elven, første gang, og kom til syne i det Lyset, og Ordene som Han talte der; elleve år senere, da jeg gikk inn på et møte, reiste denne lille kvinnen seg og talte i tunger og tydet dem. Det var ord for ord det samme som Engelen sa.

⁴¹ Og denne samme lille kvinnen, da jeg gikk inn i tabernaklet i . . . eller stedet i Shreveport som vi var i, Livets Tabernakel, beveget den Hellige Ånd seg over den kvinnen og sa ord for ord det Han sa til meg der oppe på åsen. Da begynte Ånden å bevege og gi tolkningen, og forutsa ting ved åpenbaring, ved profeti, tingene som ville skje i møtene kvelden etterpå, og ikke en gang sviktet det.

⁴² Før det, stod en liten kvinne opp i møtet, en baptistdame kom bort, uten å vite hva hun kunne gjøre. Og hun stod midt i møtet og den Hellige Ånd falt på henne, og hun begynte å tale i tunger, en baptistkvinne fra Første Baptistmenighet i Shreveport. Og så visste hun ikke hva hun hadde gjort. Og så, før hun kunne si noen ting, gav den Hellige Ånd tolkningen, sa: "SÅ SIER HERREN, 'Innen tre måneder, vil Moses, Elias og Kristi Ånd forkynne i dette tabernaklet.'" Der skjedde det, helt nøyaktig.

⁴³ En baptistmann fra Meridian, Mississippi, hadde akkurat strukket hånden mot kjøleskapet sitt, for å ta noe ut av kjøleskapet, og Guds Ånd kom over ham. Og han talte i tunger, uten å vite hva han gjorde. Og før han fikk . . . kunne forstå hva han gjorde, talte den Hellige Ånd tilbake og sa: "Reis til Shreveport, Louisiana. Min tjener vil fortelle deg hva du skal gjøre."

⁴⁴ Og han kom hit, sa: “Jeg forstår ikke dette; har aldri skjedd før.” Å, du!

⁴⁵ Vi lever i de siste dager rett før Herrens Komme.

⁴⁶ Den lille Menigheten har alltid vært i mindretall, pinsemenigheten. Jeg mener ikke de denominelle pinsevennene. Jeg mener ikke det. Men, menneskene med pinseopplevelsen! Pinsen er ikke en organisasjon. Pinsen er en opplevelse som går til hvem som enn vil. Katolikk, jøde, proselytt, metodister, baptister: “Hvem som enn vil, la ham komme.” Det er en opplevelse som individet . . . Gud arbeider ikke med en denominasjon, heller ikke arbeider Han i hedningene som en—en rase eller et folk. Han arbeider med individer. “Hvem som enn vil.” La ham være hvit, svart, gul, brun; Metodist, baptist, protestant, katolikk. Hva enn han er: “La ham komme,” hvem som helst. Jeg er så glad at Han gjorde det slik. Jeg . . .

⁴⁷ Slik den karen sa en gang: “Jeg ville heller at Han sa det enn å nevne navnet mitt, ‘La William Branham komme,’ for det kunne jo være flere enn én William Branham. Men da Han sa, ‘Hvem som enn,’ *vet* jeg at det tok meg.”

⁴⁸ Så vi kan alle føle det på den måten: “Hvem som enn vil, la ham komme.”

⁴⁹ Nå, jeg vet at det er mange mennesker som venter her ute i hoteller og moteller, som har kommet inn fra hele verden. Forstår dere? Det er folk her fra Irland og forskjellige steder, som venter på disse avtalene. Men jeg kan ikke nå det akkurat nå. Jeg ønsker å gi tiden min til dette, forstår dere.

⁵⁰ Når jeg kommer tilbake fra disse turene, kommer jeg vanligvis tilbake for og ha—og ha noen å forkynne til, fordi de holder avtalene. Men akkurat nå er vi nødt til å la dem dra på grunn av Dette.

⁵¹ Nå, bare én ting før vi starter på denne Boken. I begynnelsen var det en Pinsemenighet. Denne Pinsemenigheten dro ut i Åndens kraft og skrev en Apostlenes Gjerninger. Den andre runden, begynte det å visne, menigheten ble formell. I andre menighetstid, var det veldig formelt, men den lille Pinsesæden

fortsatte å komme, den åndelige. Så kom det til et sted med mørke tidsaldre, på omtrent fjorten hundre år og noe, med en mørk forfølgelse. Den vesle pinsetidsalderen fortsatte å leve gjennom det. Hvordan den overlevde det, ikke spør meg. Det var Guds hånd, det eneste som kunne ha gjort det.

⁵² Fordi, de naglet dem, til påler. Og tok mennene og la dem over en—en stubbe, og tok treplugger og slo gjennom beina deres, og lot dyrene, hunder, spise dem bakfra, dro innvollene ut av dem, før de i det hele tatt døde. Tok kvinner, skar av dem brystene, med et snitt som *dette*, deres høyre bryst, og stod og lot det blodet bare strømme ut, til deres liv ville gå ut av dem. Tok babyene fra gravide mødre og matet dem til hundene og grisene, mens de så på dem. Det skulle liksom være Kristendom; men Bibelen sa, og Jesus sa: “Det vil skje at de vil drepe dere, og tenke at de gjør Gud en tjeneste.” Forstår dere?

⁵³ Og nå krøp den tingen videre til en annen tidsalder. Så til slutt kom den ut. Så legger vi merke til at som, menigheten, de ute i reformasjonen. Den har sporet av og sporet av, fra den tiden, og kommet bort fra Ånden, kommet bort fra Ånden, helt ned gjennom til denne siste tidsalderen når den er klar til å forene seg og lage et bilde til dyret.

⁵⁴ Men den lille Ånden skal leve videre i menneskenes hjerter til Jesus kommer. Den må det. Husk på det.

⁵⁵ Vi vil tegne det opp på kartene, ta historien og alt, og vise dere at det er nøyaktig slik. La deg ta historien, selv, og lese den. Se hva Bibelen sier, så hva historien sier. Se hvordan det møtes helt nøyaktig slik. Å!

⁵⁶ Måtte vi alle ikke bare ta dette som et foredrag, men måtte vi oppriktig, oppriktig ta den Hellige Ånds advarsler og be, dag og natt. Ikke la noe stoppe dere fra å be.

⁵⁷ Vi går inn, det vil grave opp livene til disse store menn der tilbake, hvordan de ofret seg. Dere vil se hvor lite dere har gjort. Det gjør meg skamfull over meg selv noen ganger, hvordan vi må ha alt så lett, og de hadde alt så hardt. “Vandret omkring,” sa Paulus

i Hebreerne 11: “i saueskinn og geiteskinn, plaget og lidende, i vanskjøtsel.” Hvordan vil våre vitnesbyrd stå seg opp mot deres? Hvordan vil det være opp mot det? Og vi må ha alt så behagelig.

⁵⁸ Nå, bare i respekt, før vi åpner Boken, ønsker jeg at vi alle, som kan, bare reiser oss et øyeblikk for å be. Nå, med ditt hjertes oppriktighet, sukk et ord i bønn for . . . til Gud.

⁵⁹ Herre Gud, Skaperen av himler og jord, det evige Livs opphavsmann, og giver av alle gode og fullkomne gaver. Vi vil spørre Deg, Herre, først, om å tilgi oss for all vår likegyldighet, og våre synder og våre overtredelser mot Deg, og mot hverandre og våre medmennesker.

⁶⁰ Måtte denne lille stunden hvor vi kommer sammen ikke bare være for oppbyggelse av våre egne sjeler, men må det være for å opplyse oss på en slik måte, og inspirere oss, slik at vi vil gå og fortelle andre. Måtte det være en tid for gjeninnvielse, at vi forenes med hele Kristi Legeme og blir klare for Bortrykkelsen.

⁶¹ Far Gud, ikke med mine egne følelser, vitende at Din tjener, og alle andre tjenere, er utilstrekkelige for denne store oppgaven. I det jeg innser hvordan store menn, i tiden som har gått, har lagt det på sine hjerter å prøve å åpenbare Dette, eller å kommentere den store Åpenbaringen; så innser vi at vi er, mer enn de er, utilstrekkelige. Men Du er vår tilstrekkelighet.

⁶² Og jeg ber, Himmelske Far, at Du vil gjøre noe spesielt i løpet av denne tiden, at den Hellige Ånd vil ha råderett i ethvert hjerte. Omskjær leppene som taler og ørene som hører. Og når dette er helt over, og vi innvier det til Deg, måtte vi gå over dørstokken av dette hus, og si: “Det var godt for oss å være der. Den Hellige Ånd talte til oss mens vi satt der. Og nå er vi fast bestemt på å gjøre alt vi kan mens Kveldslysene skinner.” Gi det, Herre.

⁶³ Måtte, i løpet av dette møtet, få menn og kvinner til å gripe det, ferskt. Måtte Du reise opp tungetalere, tydere av tunger. Måtte Du reise opp profetiske gaver. Reise opp forkynnere, pastorer, evangelister, og så

videre, slik at Menigheten kan bli oppbygget. Reise opp misjonærer til å dra ut på markene over der og bringe frem dette herlige Evangeliet. Hvor enn Ordet skal gå, måtte Det falle i god jord, og bringe fram i hundrefold, for vi tror at vi er ved tidsalderens ende. Fullendelsen er nær.

⁶⁴ Gi disse ting, Far. Og over alle ting, Herre, i denne stund, hjelp Du meg, den trengende. For jeg ber om det, som jeg overgir meg selv til Deg for disse møtene, i Jesu Kristi Navn. Amen.

⁶⁵ [En søster taler i andre tunger. En broder gir en tydning—Red.]

⁶⁶ Mektige Gud, Som reiste opp Jesus fra de døde, vi er så glade for å vite at Din Ånd bor iblant oss. Alltid er Han sann og aldri et usant ord. Og nå, Far, fortsett å bekrefte Ditt Ord som vi leser, til Din ære. Og måtte et hvert hjerte, som Du har sagt: "Være forberedt og klart, for noe vil komme fram." Det kan være at folket mottar sin siste advarsel om å vende seg fra de tingene som de gjør nå, til den veien som er rett. Vi takker Deg, Hellige Gud, i Din Sønnns Navn, Herren Jesus. Amen.

⁶⁷ Mens vi nå slår opp i Åpenbaringsens Bok, det første kapittel. Nå, først, ønsker jeg å lese de første tre versene i Åpenbaringen.

Jesu Kristi Åpenbaring, som Gud gav til ham, for å vise til hans tjener ting som snart må skje; og han sendte og kunngjorde det ved sin engel til sin tjener Johannes:

Som var vitne til Guds Ord, og til Jesu Kristi vitnesbyrd, og til alle...og om alle ting som han så.

Velsignet er han som leser, og de som hører ordene i denne profetien, og holder de tingene som er skrevet i den; for tiden er nær.

⁶⁸ Som jeg har sagt før, nå, i dette vil vi prøve å bryte Boken ned litt, i følge historien og så videre. Og hver gang når du ser meg henviser til sider som jeg har skrevet her, så er det ting som jeg har tatt fra kommentarbind og så videre.

⁶⁹ Nå, skribenten av denne Boken er Johannes, Sankt Johannes den hellige, skrev til de fremtidige generasjonene (A). (B) Adressert til de syv englene for de syv adskilte periodene av den Kristne tidsalder, en tidsalder fra apostlenes dager til Herrens Komme. Og nå, kommer tidsaldrene til syne i rekkefølge, hver og en, fra Herrens himmelfart til Hans Komme igjen. For hver menighetstid beskrives dens åndelige tilstand. (E) Hver menighetstid kan se seg selv gjennom dens Skriftsmessige og åndelige tale til dem. Ettersom Ånden taler, kan hver tidsalder se på seg selv. Hver tidsalder bar Kristi sanne Gren, den Kloke jomfru. Og hver tidsalder bar den innpodede gren, den ukloke jomfru.

⁷⁰ Historikere er enige, dette er Johannes' liv. Johannes levde sine siste år i Efesus by og døde der. Han var på øya Patmos, på tidspunktet da han skrev Boken, Åpenbaringen. Det var ikke historien om hans liv, men historien om Kristus i fremtidige tidsaldre. Ser dere? Det var en profeti. Ikke Johannes' liv, ikke Kristi liv, men profeterte om en kommende tidsalder. Det var ikke hans profetiske uttalelser; men, Herrens opphøyelse, i all oppriktighet. Det var ikke Johannes den helliges Åpenbaring, men Kristus Herrens Åpenbaring.

⁷¹ Det er Det Nye Testamentes siste Bok, likevel forteller den om begynnelsen og enden av Evangeliets dispensasjon. Har bibellærde som er enige.

⁷² Brevene til de syv menighetstidene ble skrevet, profetisk, til de fremtidige tidsaldrene. Paulus skrev om livet og herligheten til de syv menighetene som eksisterte på hans tid. Johannes skrev om livet og herligheten til de syv menighetene i fremtiden, hvor Johannes adresserte de syv pastorene eller budbærerene som ledet alle Kristne under disse syv, forskjellige englene.

⁷³ Nå, Åpenbaringsens Bok, nå skal vi ta, som vi bryter dette ned denne morgenen og denne kvelden. Og vi prøver å slippe dere ut mellom klokka elleve og halv tolv, noe sånt, og begynner igjen i kveld klokka syv.

⁷⁴ Nå, innholdet i dette 1. kapitlet. Det 1. verset, det—det taler virkelig for Seg Selv, fordi det er Jesu

Kristi Åpenbaring. 2. vers, Sankt Johannes den hellige er skribenten og tjeneren. 3. vers, velsignelsene blir proklamert. Det 4. til og med det 6. verset, hilsenen til menigheten. Det 7. verset, proklamasjonene. Det 8. verset, Jesu Kristi enestående Guddom. Det 9. til det 20. verset, Patmos-visjonen.

⁷⁵ Og, også, det 14. og 15. vers beskriver Hans Persons syvfoldige herlighet. Å, det er vakkert når vi ser Kristus i Hans syvfoldige person av Seg, syvfoldige vesen av Hans person, i Hans herlige oppstandelse.

⁷⁶ Nå, tittelen beskriver karakteren.

Åpenbaringen av Jesus Kristus, . . .

⁷⁷ Ikke Sankt Johannes den helliges åpenbaring, men Jesu Kristi Åpenbaring, Guds Sønn.

⁷⁸ Nå, det greske ordet for *åpenbaring* er *apocalypse*, som betyr “avdekkingen.” Og jeg tok det ordet og slo det opp. Det betyr, apokalypsen, er å . . . Slik en skulptør, har laget en flott statue, og han har den dekket av et slør. Og så går han og drar sløret tilbake og åpenbarer hva han har bak sløret. Det er en avdekking.

⁷⁹ Og denne Boken er ikke avdekkingen av, så mye, Jesu Kristi Person. Likevel, den taler sannelig om Hans Guddom og Hans syvfoldige person, og også om de tingene som Han er, som Prest, Konge, og så videre. Men det er åpenbaringen om Hans fremtidige gjerninger i Hans syv menighetstider som kommer etterpå. Det . . .

⁸⁰ Da vår Herre var på jorden, spurte disiplene Ham, og sa: “Mester, vil Du på denne tiden gjenopprette Kongeriket tilbake til Israel?”

⁸¹ Og Jesus sa: “Det er ikke for dere å vite timen eller tiden.” Og ingen ville vite. Sa: “Til og med Sønnen,” på den tiden: “visste ikke.”

⁸² Men etter Hans død, begravelse og oppstandelse, og oppstigning inn i Herligheten, mottok Han fra Gud Menighetens framtid. Så vendte Han tilbake, for å bringe dette Budskapet til Menigheten, og dette Budskapet om Hans komme og tilstanden til Hans menigheter ned gjennom Tidsalderen.

⁸³ Han kunne ikke gjøre det før Sin død, begravelse, og oppstandelse, fordi Han ennå ikke visste det. Men har du lagt merke til hvordan Skriften sier det her?

Jesu Kristi Åpenbaring, som Gud gav til ham (Kristus), . . .

⁸⁴ Hvordan Gud Faderen gav Åpenbaringen til Sin Sønn Jesus Kristus. Og Han sendte Sin engel til Johannes, for å kunngjøre disse ting som var; som var, som er, og som skal komme. Å, det er så vakkert iscenesatt!

⁸⁵ Nå, i denne veldige kommende tiden som Johannes så! Nå, disse, denne Åpenbaringen ble gitt til ham, kun, for å avdekke Kristi bestemte hensikt, hva Han ville være og hvordan, i hver tidsalder. Det er grunnen til at jeg sa, i morges, tenk på den sanne Menigheten. Den sanne Menigheten begynte på Pinsefestens Dag.

⁸⁶ Det er ingen teolog, Bibellærd, eller historiker, som i det hele tatt kan si at den begynte i Martin Luthers dager, Wesley, Katolske tidsalder, eller i noen annen tidsalder. Den begynte på Pinsefestdagen. Det var innsettelsen av Menigheten. Det var begynnelsen. Så, derfor, i diskusjon med hvem som helst, stå ved Pinsefestdagens port, og de kan ikke gå noe annet sted.

⁸⁷ Akkurat som å ta en kanin i en åker. Du vet hvor hvert hull er, så du har stoppa dem igjen. Han er nødt til å komme rett tilbake til det samme stedet hvor han kom inn.

⁸⁸ Vel, slik er det, hvem som helst som snakker om menigheter og menighetstider, og den Hellige Ånds gjerninger, så må du komme tilbake til det opprinnelige, begynnelsen. En må komme tilbake dit fordi Gud er evig, og Han er allmektig. Derfor, siden Han er evig, kan Han ikke gjøre noe *her*, eller gjøre noe i motsetning til det, *der* borte. Han må gjøre det hver gang slik Han gjorde det den første gangen.

⁸⁹ Som Peter sa, på dagen da hedningene tok imot den Hellige Ånd, sa han: "Kan vi nekte dem vann, ettersom vi ser at de har mottatt den Hellige Ånd slik vi gjorde i begynnelsen?"

⁹⁰ Jesus, da Han var på jorden, talte og sa: “Det . . .”

⁹¹ Noen kom og sa: “Er det lovlig for oss å skille oss fra våre hustruer uten en grunn?”

⁹² Jesus sa: “Han som skapte mannen, skapte kvinnen. Av denne grunn skal en mann . . .”

⁹³ Han sa: “Men Moses tillot oss et skilsmissexkriv.”

⁹⁴ Jesus sa: “Det var ikke slik fra begynnelsen.”

⁹⁵ Gå tilbake til begynnelsen. Hvis vi derfor skal snakke om menighetstiden, må vi gå tilbake til begynnelsen, og legge til side enhver uttalelse som hvilken som helst mann har kommet med ned gjennom tidsalderen.

⁹⁶ Dette er den mest offisielle Boken av enhver Bok i Bibelen. Dette er den eneste Bok som Kristus har satt Sitt segl på. Den begynner med en velsignelse og slutter med en forbannelse. “Velsignet er han som leser.” Og: “Forbannet er han som tar noe ut av Den.”

⁹⁷ Det er den eneste Bok som Kristus skrev, Selv, i hele Bibelen. De ti Bud, skrev Han med Sin finger. Det stemmer. Jødene holder seg fast til det. Og, i dag, er det Åpenbaringen.

⁹⁸ Og hvis Satan hater en Bok i Bibelen, så er det Åpenbaringen. Det er to. Han hater hele Skriften, og det er hele den kanoniske Skrift. Men, er det noe, han forakter mest, er det Åpenbaringen og Første Mosebok. Fordi, Første Mosebok forteller om begynnelsen. Åpenbaringen åpenbarer hva som kommer til å skje med ham på den siste dag. Kommer til å være bundet i tusen år; så vil han, den falske profet, dyret, bli kastet, levende, ned i Ildsjøen.

⁹⁹ Og han vil angripe Første Mosebok på dens—dens ekthet. Han vil si, at: “Den er ikke autentisk.” Han vil forvirre menneskenes sinn. Se hvor Djevelen ligger, denne Første Mosebok og Åpenbaringsens Bok, den første og den siste.

¹⁰⁰ Og Åpenbaringsens Bok har flere symboler i seg enn alle de andre Bøkene i Bibelen. Den har flere symboler fordi det er en profetisk Bok. Det er en profetisk Bok. Derfor må den forstås av en profetisk

klasse. Denne Boken er ikke ment for alle. Det er knapt noen som kan forstå den. Denne Boken er laget for en bestemt klasse mennesker. Der borte i Femte Mosebok, Sies det: “De skjulte ting hører Herren til.” Det stemmer. Og Han åpenbarer for oss, Sine barn, de skjulte ting. Så det går ikke . . .

¹⁰¹ Det kjødelige sinn kan ikke fatte disse store tingene i Skriften, fordi det er tåpelig for dem. Men til dem som elsker Guds Ord, det er dem Boken ble skrevet til, til Menigheten. Jesu Kristi Åpenbaring: “Til menigheten i Efesus, til menigheten i Smyrna, til menigheten, til menighetene,” ned gjennom. Jesu Kristi Åpenbaring til Menigheten. Jeg liker det.

¹⁰² Og legg merke til, det er også fullbyrdelsen av Skriften, den fullstendige fullbyrdelsen. Og den er geografisk plassert på det rette stedet, på slutten av Bibelen. Åpenbaringen av hele tingen plassert bak her med en velsignelse til dem som leser Den og hører Den, med en forbannelse til dem som vil legge til eller trekke fra. Det er den fullstendige kanon, Å, absolutt. Ingen ting kan legges til Den. Og når en mann prøver å ta noe bort fra Den, eller legge noe til Den, sa Gud at Han ville ta den samme del ut av Livets Bok. Forstår dere? Han ville ta hans del fra Boken, om han la noe til Den.

¹⁰³ Derfor, når vi ser den mangfoldige Åpenbaringen av vår Herre, hvem Han er, hva Han er, om noe menneske legger noe til Det eller prøver å ta noe bort fra Det, er det en falsk profeti. Mange har prøvd å si at de hadde noe senere enn Det. Men Det er den fullstendige Åpenbaring av Herren Jesus i Hans menighetstid og i Hans Dag, en Åpenbaring om vår Herre.

¹⁰⁴ Nå—nå, *avdekking*, det greske ordet, noe som har vært skjult, avde—. . . “åpenbarer” Kristus.

¹⁰⁵ Nå, det neste vers, ser vi, i det 2. vers.

¹⁰⁶ Det 1. verset avdekker Kristus, Åpenbaringen, eller avdekkingen. Å! Hvordan den siste tidsalder og Herrens Komme ble—ble dekket til, for apostlene! De stilte spørsmålet, men bare én levde til å få Åpenbaringen. Likevel, forstod han den ikke, fordi historien ennå ikke var dannet.

¹⁰⁷ Nå, denne Bokens historie, eller konteksten til denne Boken, ble adressert til de syv menighetene i Lilleasia, som da var. Den ble adressert til disse syv menighetene. Det var flere menigheter enn de syv, på den tiden. Men hver og en av de menighetene hadde en spesiell betydning, i betydning av hva som var kjennetegnet i den menigheten, som ville følge den ned gjennom tidsalderen, kjennetegnet på den menigheten. Som Efesus, den hadde et kjennetegn. Smyrna, Pergamum, og ned gjennom, Filadelfia, hver og en av disse menighetene hadde et kjennetegn i seg, som ville komme til syne igjen i de kommende tidsaldrene. Å! Om dere bare kunne . . .

¹⁰⁸ Enhver mann kan se den—den åndelige anvendelsen av Skriften og kan så si at den ikke er inspirert? Dine egne handlinger, selve motivene, selve folkets motiv, vel, det beviser at Skriften er inspirert, å se hvordan Gud anvender de tingene. Bare det du gjør, *her* er et forbilde av noe.

¹⁰⁹ Slik Abraham ofret Isak, sin eneste sønn; et forbilde på Gud som gav Sin Sønn, hundrevis av år senere. Hvordan Josef ble solgt og fengslet, hatet av sine brødre og elsket av sin far; Jesus, i et forbilde. Hvordan Ånden virket gjennom Josef, en mann, og ganske enkelt tjente som et forbilde på Kristi liv, fullkomment. Hvordan, David, Davids Sønn som satt på det samme fjell. Hvordan David ble forkastet som konge og gikk opp over åsen, Oljeberget, så seg tilbake, og gråt, som en forkastet konge; noen få hundre år etter det, besteg Davids Sønn den samme åsen, som en forkastet Konge, og gråt over Jerusalem. Ånden i forbilde og form. Å!

¹¹⁰ Kan du da se den store pinse Menighet i disse siste dager? Kan du se hvordan Gud innsatte den på Pinsefestens Dag? Den Ånden skulle forbli i Menigheten gjennom alle tidsaldrene.

De ble formelle og likegyldige. De måtte ha en denominasjon. De måtte forene kirke og stat sammen, og til slutt gjorde de det og forårsaket hundrevis av år med forfølgelse. Så, Reformasjonen, kom de ut. Og

hvert år, har de skjært bort fra Ånden og lagt til det naturlige, bort fra Ånden og lagt til det naturlige, til de nå omtrent er klare til å gjøre det igjen. Vi lever i disse siste, avsluttende timene, fullbyrdelsen av menigheten. Vi er i Filadelfia . . . eller Laodikea Menighetstid.

¹¹¹ Nå, det 1. kapitlet, 1. vers, ble introdusert til—til Johannes. Nå, hvem er skribenten? Johannes. Johannes. Det var ikke en Johannes' åpenbaring, og vi vet det ikke var, fordi det var Åpenbaringen av Herren Jesus Kristus. Han var denne, han var utvalgt som disippel. Og Boken Selv åpenbarer tingene slik det var, Jesus Kristus, Som Han åpenbarte.

¹¹² Og den ble sendt til de . . . “Og kunngjorde dette ved Sin engel til Johannes.” Vi vet ikke hvem engelen var. Bibelen sier ikke hvem engelen var. Men vi vet at det var en profet, for senere sier Bibelen, at: “Jeg Jesus har sendt Min engel for å vitne om disse ting som snart må skje.”

¹¹³ Så ser vi at da Johannes skulle til å tilbe engelen, sa engelen: “Se til at du ikke gjør det.” Åpenbaringen 22, tror jeg det er. Og han sa: “For jeg er en medtjener sammen med deg og av profetene.” Det kan ha vært Elias. Det kan ha vært en av profetene. Johannes var en apostel. Men denne profeten var sendt.

Og Johannes, som var en apostel, se på naturen av resten av hans brever, det beviser at det ikke var Johannes som skrev det, fordi det ikke har en natur lik Johannes'. Ta Første Johannes, Andre Johannes, og så videre, og les det. Og se på deres natur, se så på dettes natur. Johannes var en skribent og en apostel, men dette er en profets ånd. Det er en helt annen person. Forstår dere? Det var ikke Johannes' ord. Det var ikke Johannes' åpenbaring. Det var Guds Åpenbaring av Jesus Kristus til menighetene. Og den måtte . . . Johannes var bare en skribent, skribenten, og—og Boken erklærer det samme.

¹¹⁴ Nå, den var ikke adressert til Johannes. Den var adressert til Menigheten. Ja vel. Johannes, på den tiden, var pastor for menigheten i Efesus. Og Boken er adressert til Johannes . . . eller til menigheten, ikke til Johannes.

¹¹⁵ I det 3. verset nå, proklamerer Han velsignelsen. Hør på dette.

Velsignet er han som leser, og de som hører ordene i denne profetien, og holder de tingene som er skrevet i den: for tiden er nær.

¹¹⁶ Hvilken tid er nær? Tiden da disse tingene vil skje, når denne Jesu Kristi Åpenbaring er fullendt i hver menighetstid.

¹¹⁷ Grunnen til at Han nå skrev det på denne måten. Hvis han hadde sagt: "Vel, nå, Han. . ." De så etter Ham for å; hvis det hadde blitt åpenbart, hvis (han) det ville ha blitt åpenbart til Johannes, at Han ville komme så snart disse menighetene der var over. Det var slik Johannes trodde det. Men om det var, de menighetene, så snart de var over, kom de. . . Om han hadde visst, om det hadde blitt åpenbart til ham at det ville være syv, lange menighetstider, flere tusen år, eller flere hundre år, så ville det ikke vært noe poeng å vente. De ville bare ha levd ut deres menighetstid.

¹¹⁸ Derfor, Gud talte det, og det ble ikke åpenbart for dem. Det ble ikke åpenbart for Martin Luther, tingene som John Wesley visste om Skriften. Det ble ikke åpenbart til baptister, hva pinsevennene vet om Skriften, fordi det er i en annen tidsalder. Det er en annerledes tid. Og Gud åpenbarer Sine ting akkurat i den rette tid. Å!

¹¹⁹ Du kan ikke plante mais om våren og høste på samme tid. Du planter et frø og det vokser til modenhet. Gud planter Sitt Ord og så vokser Det rett ut. Så ser vi tilbake og sier: "Der var Det." Vel, sikkert og visst, vi ser Det etter at Det har blitt åpenbart.

¹²⁰ Nå: "Velsignet," Ordet, proklamasjonen av velsignelsen, i det 3. verset: "til dem som leser eller hører dets mysterium."

Får det kjødelige sinn til å skygge unna det, fordi det kjødelige sinn ikke vet noe om det. Ikke å undres at det kjødelige sinn ikke vet det, fordi det er Satan i det kjødelige sinnet. Og Satan er avslørt, og Satan ønsker ikke at han skal bli avslørt.

¹²¹ Forstår dere hvor grusomt det er for Satan når han finner ut at han kommer til å bli avslørt? Følg med i ett av møtene. Se hvordan folk oppfører seg. Vær på vakt, på møtet. Rett før Satan er i ferd med å bli avslørt, over en bestemt person, ser du at deres ansikter forandrer seg. Du skjønner, de vet ikke hva de skal tro. Med ett, kommer den Hellige Ånd ned og avslører den djevelen. Å! Han hater den slags møter. Det er grunnen til at vi har hatt en slik kamp, fordi Guds Ord avslører Djevelen. Forstår dere? Det forteller hvem han er.

¹²² Som når du sier: “Denne kvinnen som sitter her,” under inspirasjonen av den Hellige Ånd, sier: “hennes navn er frøken *Jones*. Hun kommer fra *der-og-der*.” Hva gjør det? Det fanger opp hennes ånd, bringer det opp til et sted.

¹²³ “Hvordan kjenner du meg? Den mannen kjenner ikke meg, så det må være en eller annen ånd. Hvilken slags ånd er det?”

¹²⁴ “Det er Guds Ånd.”

¹²⁵ “Hvordan? Hva er i veien med meg?”

¹²⁶ “Du har tuberkulose, kreft,” hva enn det er: “men **SÅ SIER HERREN . . .**”

¹²⁷ “Å!” Å, hvordan Satan hater det, fordi Det avslører ham.

¹²⁸ Nå, det kjødelige sinn ser på, og sier: “Tankelesing, mental telepati.” De vet ikke. Det er tåpelig for dem.

¹²⁹ Men for dem som vet hva Det er, Å, hvilken velsignelse! Hva er det? En åpenbaring. En åpenbaring av hvem? Av mannen bak talerstolen? Av Jesus Kristus i denne siste menighetstid, som åpenbarer Seg Selv slik Han lovet Han ville gjøre.

¹³⁰ Åpenbaringen, skjønner, og Satan hater det. Du verden, hvordan han hater det! Han er avslørt, avslører hans plan. Satan hater Åpenbaringen og Første Mosebok, har jeg skrevet ned her. Det er den rene sannheten.

Nå, hvorfor hater han en åpenbaring? Hvorfor er han så imot åpenbaring? Det er fordi den hele kanon av Guds Ord og Guds Menighet ene og alene er bygd på åpenbaring.

¹³¹ Det vil aldri bli gjennom en—en skole, uansett hvor mange fine bibelskoler vi har. De er langt tilbake i den tåkelagte tidsalder. Bibelen og Menigheten er absolutt en åpenbaring.

¹³² La oss slå opp. Jeg har noen Skriftsteder skrevet ned her, Matteus, det—det 16. kapittel og det 18. vers. La oss ta en liten titt på Matteus 16:18, se hvor Skriften er, der er åpenbaringen. Kommer ned fra fjellet, det 17. vers.

Og Jesus svarte og sa til ham, Velsignet er du, Simon Bar-Jona: for kjøtt og blod har ikke åpenbart det for deg, men min Far som er i himmelen.

Og Jeg sier . . . til deg, . . . du er Peter, og på denne klippe vil Jeg bygge min menighet; og helvetes porter skal ikke seire over den.

¹³³ Nå, den Katolske kirke sier: “Han bygde den på Peter.” Vel, det, det er virkelig kjødelig tenking. Du kunne ikke forestille deg et åndelig sinn tenke ut noe slikt som det; som Gud, med Sin Egen Sønn som står der, og likevel ville bygge Sin Menighet på en vanlig, ordinær, syndefødt mann. Mannen beviste det. Han, med den samme ånd over seg, forbannet han Jesus og fornektet Ham rett i Hans ansikt. Det var ikke Peter.

Heller ikke var det en—en klippe som lå der, som noen kirker hevder det var. Var ikke en klippe. For, Peter . . .

¹³⁴ Klippen som Han talte om der, var ikke Peter, heller ikke var det Ham Selv.

¹³⁵ Nå, mange av dere protestantiske folk prøver å si: “Det var Jesus. Det var Han som Han bygget Menigheten på. Ham!” Nei, det er fremdeles feil. Om du legger merke til det, var det ikke Jesus, heller ikke var det Peter. Det var åpenbaringen.

. . .kjøtt og blod har ikke åpenbart dette til deg, men min Far som er i himmelen har gitt denne åpenbaringen.

¹³⁶ Se. Jeg ønsker å spørre dere. I Edens hage, var ingen Skrifter nedskrevet. Og så de to guttene, Kain og Abel, ønsket begge å gjøre et offer og finne Guds velvilje. Da de gjorde det, kom Kain og bygget et alter; Abel bygget et alter. Vel, hvis det er alt Gud krever, ville Gud være urettferdig i å fordømme Kain. Ja vel. Så gav Kain et offer; det gjorde også Abel. Begge gav de et offer. Kain tilba, og det gjorde også Abel. Kain gjorde alt som Abel gjorde.

¹³⁷ Så om det å gå på møter, tilhøre en menighet, gi offer, og be, og tilbe Gud, er alt Gud krever, så ville Gud være urettferdig i å fordømme Kain for å gjøre nøyaktig det Han sa han skulle gjøre.

¹³⁸ Men, forstår du, Abel, ved en åpenbaring, visste han at det ikke var frukt som brakte dem ut av Edens hage, som mange kjødelige sinn tenker i dag. Abel kom og ofret jordens frukter, og Gud forkastet det, men det ble åpenbart. . .Jeg mener, Kain gjorde, unnskyld meg. Kain ofret frukten i landet fordi han trodde at det var hva som brakte dem ut av Edens hage. Se på åpenbaringen. Se på uenigheten omkring den. Se hvordan dette sårer i dag. Men det var ikke frukt som brakte dem ut. Eva spiste ikke epler. Sannelig. Hvordan innså hun at hun var naken, hvis hun spiste et eple? Det hadde med det seksuelle livet å gjøre. Så sikkert!

¹³⁹ Nå, vi tar det som en studie, og vi har, går tilbake til. De har ikke ett Skriftsted.

¹⁴⁰ Noen av dem sier: "Vel, hun sa, 'Jeg har fått en sønn fra Herren.'" Yes, sir. Det fikk også den prostituerte. Gud må lage alt liv.

¹⁴¹ Men det er et forvrengt liv. Se på den guttens natur. Han var av sin far, Djevelen; hatefull, ond, en morder. Forstår dere?

¹⁴² Og så, hvordan Abel, da hans foreldre antagelig fortalte ham at—at trærne hadde frukt på seg, og så

videre. Men, det ble åpenbart til Abel. Abel dro og fikk tak i et lam, for blod, å ta liv. Ikke et frukttre, og brakte epler og bananer og pærer. “Men Abel, ved en åndelig åpenbaring,” Hebreerne 11: “ofret til Gud et mer velbehagelig offer. Gud vitnet om det, for det ble åpenbart til ham ved tro.”

¹⁴³ Det er hvor Gud har bygget Sin Menighet. “For kjød og blod har ikke åpenbart Dette til deg.” Lærte Det aldri på en bibelskole. Ingen lærte Det til deg et eller annet sted. “Men min Far som er i Himmelen har åpenbart Det til deg.” Der, alt sammen er på åpenbaring, hele Menigheten: “På denne klippen av Åpenbaring om Jesus Kristus, vil Jeg bygge Min Menighet.”

¹⁴⁴ Kanskje du tar hva pastoren sier. Kanskje tar du hva bibelskolen lærer. Kanskje tar du hva menigheten sier. Og ennå er det ikke rett. Du er kanskje i stand til å forklare det med veltalenhet. Men inntil Gud har åpenbart til deg at Jesus Kristus er Hans Sønn, og du er frelst gjennom Hans Blod; på den åpenbaringen, at: “Han er min Frelser.”

¹⁴⁵ “På denne klippen vil Jeg bygge Min Menighet, og helvetes porter kan ikke seire over den.”

¹⁴⁶ Så da ser du hvorfor Satan er så imot Åpenbaringsens Bok. Alt som blir åpenbart, åndelig åpenbaring, Satan er imot det. Det er hvorfor han er så imot tjenesten i dag. Fordi, hva er det? Åpenbaringen av Kristus.

¹⁴⁷ La kirken fortsette videre med sine store denominasjoner og organisasjoner, og deres små sukkersøte budskap og så videre. La dem holde på, Satan vil ikke plage det. De vil ikke få noen problemer. Alle klapper dem på skulderen.

¹⁴⁸ Så kommer det en tid da Gud, gjennom den Hellige Ånd, åpenbarer Kristus tilbake i Menigheten, med kraften og demonstrasjonen av å helbrede de syke, og får tegnene som Han sa ville følge de troende, til å skje, og da snur Satan seg i sengen sin. Han gjør noe med det. Inntil det skjer, bryr ikke Satan seg mye om hvor mye du melder deg inn i menigheter. Han bryr seg ikke om hvor mye. Men når Kristus

åpenbarer til deg at Han er Guds Sønn, og gjerningene som Han gjorde gjør også du; ikke noen andre gjerninger, men de samme gjerningene.

¹⁴⁹ “Han som tror på meg. . .” Johannes 14,7. “Han som tror på Meg, gjerningene Jeg gjør skal også han gjøre. Gjøre de samme gjerningene, og større enn disse.” Fordi, Kristus kunne ikke forkynne dåpen i den Hellige Ånd, det ville være større. Ham kunne ikke bringe den til dem, fordi den Hellige Ånd ennå ikke hadde blitt gitt. Men da Jesus kom og ofret Sitt liv, og den Hellige Ånd vendte tilbake, da kunne de gi Evig Liv til folket. Det er de “større.”

¹⁵⁰ Men tegnene og underne, Jesus sa det tydelig, i Markus 16: “Gå dere ut i all verden, og forkynn Evangeliet for hele skapningen.” Hvor langt? Hele verden. Hvor mange? Enhver skapning. Så lenge som Evangeliet forkynnes, skal disse tegn følge dem som tror. Og når det blir en åpenbaring, broder, da er du nær Kongeriket. “På denne klippe vil Jeg bygge Min Menighet, og helvetes porter kan ikke seire over den.”

¹⁵¹ Fordi, den mann eller kvinne som noensinne har vært tilbake i ørkenen alene, som Moses var, og Guds åpenbaring blir gjort kjent for ham gjennom den Hellige Ånd, er det ingen ting som kan ryste ham. Han er så trygg og sikker som han kan få blitt.

¹⁵² Satan hater Åpenbaring. Han liker det ikke i det hele tatt; det ødelegger planen hans.

¹⁵³ Bokens natur viser at Johannes ikke skrev den. Det stemmer. For de er—de er for andre. . . De er hans skrifter, men ikke hans inspirasjon. Det er Guds inspirasjon som skriver Boken. Ja vel.

¹⁵⁴ La oss se hva den sier nå.

Velsignet er han som leser, og de som hører. . . denne profetien, og holder de tingene som er skrevet i den: for tiden er nær.

¹⁵⁵ Nå: “Tiden er nær.” Hva? Når den fullstendige Åpenbaringen om Jesus Kristus har blitt gjort kjent for Hans menigheter. Og som tidsaldrene passerer, blir det bare åpenbart for dem.

¹⁵⁶ Nå er vi helt nede ved endetiden, så nå er vi virkelig ved verdens ende. Vi er ved verdenshistoriens fullbyrdelse. Og før denne uka er over, og Gud er med oss, hjelper oss, vil vi bevise at vi er ved menighetstidenes fullbyrdelse. Vi er i Filadel... eller Laodikea Menighetstid, fullbyrdelsen av alle tidsaldre. Vi er ved fullbyrdelsen av den politiske verden. Vi er ved fullbyrdelsen av den—av den naturlige verden. Vi er ved fullbyrdelsen av alle ting. Vi er ved enden av enhver naturlig ting, klare til å gå inn.

¹⁵⁷ Da jeg kom her om dagen, jeg tror jeg skulle til Shreveport, eller at jeg kom et eller annet sted. Jeg så. Jeg sa: "Trærne dør. Gresset dør. Blomstene dør. Jeg dør. Verden dør. Alt dør. Alt i denne verden dør." Vi sitter her denne morgen, døende.

¹⁵⁸ Sannelig er det en verden et sted, hvor ingen ting dør. Hvis det er en hvor alle ting dør, så må det være en hvor alle ting lever. Det er hva vi lengter etter, å komme til det stedet hvor trærne står udødelige. Dra dit alt er udødelig og det står i—i Guds herlighet.

¹⁵⁹ Nå, nå, de første tre versene vi har hatt nå, la bakgrunnen. Første: "Åpenbaringen om Jesus Kristus." Det andre: "Den ble gitt til Johannes ved en engel." Og det tredje er: "Velsignet, velsignelsene til dem som leser, og," hvis du ikke kan lese: "velsignet er han som hører." Kan du ikke lese? Bare hør Det. Det er alt. "Velsignet er han som leser, og," om du ikke kan lese: "velsignet er han som hører, for tiden er nær."

¹⁶⁰ Tenk deg nå hva kanonen av dette betyr, det er at, Johannes, skribenten her, ved å skrive det ned, befant seg. Dette er Johannes her, sier bare "velsignelser" og lignende. Nå, det jeg tror det var, i det Gamle Testamentet, stod presten opp en morgen og leste Skriften. Forsamlingen lyttet. Mange kunne ikke lese. Så han sa: "Velsignet er han som leser, og han som hører." Forstår dere? Leseren og lytteren; den som leser, og hører, er velsignet. Så om du bare sitter og hører på det, er du velsignet. "Velsignet er han som leser, og han som hører, for tiden er nær."

¹⁶¹ Nå, fra 4 til 6 er en hilsen til Menigheten. Nå ønsker vi å ta for oss dette 4. og 6.

¹⁶² Nå, før vi går inn i det, vil jeg at alle skal prøve å tenke hardt nå. Hva er Dette nå? Er det Åpenbaringen om Jesus Kristus, hvor Gud tok sløret bort fra tiden. *Her* er tid, som Jesus ikke kunne se da Han var her på jorden, menighetstidene, hva som ville skje. Så, Gud tok sløret bort, dro det tilside, og lot Johannes se inn og se hva hver menighetstid kom til å gjøre, og skrev det i en bok og sendte den til syv menigheter.

¹⁶³ Hva er det? Kristus åpenbart i Hans—Hans handlingers dager. Den er full av handling, Boken er. Og det er en—en profetisk Bok som Kristus gav, Gud har gitt den til oss ved Sin engel, skrevet av Johannes. Og en velsignelse til hver den som vil lese Den eller høre Den, for—for tiden er nær når alt dette er oppfylt.

¹⁶⁴ Vi har en god setting nå. Og husk, vi holder Menigheten i tankene. Over på den ene siden, begynte Menigheten; over på den andre siden, slutter menigheten. Mer inn i det, mandag kveld, når vi begynner på menighetstidene.

Johannes til de syv menighetene som er i Asia: Nåde være med dere, og fred, fra ham som er, . . . som var, og som skal komme; og fra de syv Ånder som er foran tronen.

¹⁶⁵ Nå er vi i ferd med å komme inn i de mystiske og dype delene av symbolene. Det er adressert til de syv menighetene som er i Lilleasia. De hadde—de hadde. . . Tidsaldrene, på den tiden, skulle komme i framtiden. Og han opphøyet dem og—og gav dem ros for deres arbeid og hva de hadde gjort. Men, nå, blir det adressert til disse menighetene, de syv menighetene som er i Lilleasia.

¹⁶⁶ Nå, Lilleasia var ikke hele Asia, kontinentet Asia. Det var bare en liten del. De hevder, det var et sted omtrent på størrelse med staten Pennsylvania, skjønner, eller noe lik det, eller Indiana; bare et lite sted hvor disse syv menighetene lå. Det var flere enn

de menighetene på den tiden. Og, men, det åpenbarte deres karakter. Nå leser jeg her det jeg fikk da jeg leste historien bak det.

¹⁶⁷ “Og han som . . . Forbannet er han som hører og, eller, og ikke lytter til Det.”

¹⁶⁸ Og—og nå, kommer det ned til tiden for dette 4. verset som vi ønsker å forklare noe om her. “Fra Ham som var, og som er, og som skal komme, og som har de syv Ånder; fra de syv Ånder som er foran Hans Trone.” Nå: “Åndene,” vi kommer til dem senere.

¹⁶⁹ Nå, her uttrykkes det, om du vil legge merke til det der inne—inne. Også i det 7. verset, eller det 8. verset, kommer Han igjen og sier, uttrykker igjen. Nå, følg med. De syv menighetene blir adressert. “Fra Ham som er, som var, og som skal komme. Som var, en gang; er nå; og som skal komme.” Nå, Han uttrykker her Sin trefoldige, Sin trefoldige manifestasjon av Sitt arbeid.

¹⁷⁰ Om dere nå vil ta det 8. verset. Vi kommer til det, om et lite øyeblikk. Vi vil ta det 8. verset.

Jeg er Alfa og Omega, begynnelsen og enden, sier Herren, som er, . . . som var, og som skal komme, den Allmektige.

¹⁷¹ Nå betrakter vi det 4. og det 6. verset, begge to er like. I ett, sier Han: “Til Ham som var, som er, som skal komme.” Hva prøver Han å sette foran Menigheten? Sin Guddom. I dag, prøver folk å gjøre Ham til en—en profet. Han er mer enn en profet. Og noen folk prøver å gjøre Ham til tre Guder. Han er ikke tre Guder. Han er én Gud som levde i tre tjenester, tre manifestasjoner av den samme Gud.

¹⁷² Nå, husk, dette er Åpenbaringen: “Og hver den som hører Den og ikke holder det som blir sagt i denne Bok, hans del vil bli tatt fra Livets Bok.” Jesus åpenbarer Seg ikke som tre Guder, men én Gud og tre tjenester. Å! Det kommer til å bli mektig om litt, når vi kommer inn i disse menighetstidene og ser hvor de mistet dette. Det forårsaket en stor splittelse ved Nikea Rådet. Begge to falt ned i dype grøfter.

¹⁷³ Og de har gjort den samme tingen igjen i disse siste dager, akkurat som det før—Nikenske Råd igjen, for det vil bli et nytt et. Like så sikkert som at jeg står her, vil katolikkene og de protestantiske kirker forene noe sammen, eller bli enige med hverandre. Se på erkebiskopen av Canterbury der borte nå. Alle disse som samler seg sammen. Og det er ingen lære om en treenig Gud i Bibelen. Det er én Gud.

¹⁷⁴ Og det blir åpenbart her i Åpenbaringens Bok, slik at hele den kanoniske Skrift kan bevises her, og Kristus satte Sitt segl på den. Her er Den. Hvis noen tar bort eller legger til, vil det samme bli tatt ut av Livets Bok, for ham. Så ikke nærm deg dette på en egoistisk måte, tilnærm deg dette med et åpent hjerte og et åpent sinn.

¹⁷⁵ Nå, ved Nikea Rådet, kom de fram til to store beslutninger. Angående...Å, mange av dem i de tidlige kirkefedres dager, hadde de to ekstreme synspunkter. Den ene av dem var en treenig Gud, en treenighetsperson. Og den andre var en—en én Gud. Og de oppsto begge og gikk ut som to rette grener, ut slik som *det*. Treenigheten ble et sted for en person med tre guder. Enhetslæren ble en enhetslære, like galt som den andre var. Så de gikk begge ut som grener, men akkurat *Her* i dette avdekkes Sannheten.

¹⁷⁶ Jesus kunne ikke være sin egen far. Hverken, hvis han hadde en far utenfor Den Hellige ånd, da er han et uekte barn. Og ikke...Den Hellige Ånd unnfanget Ham, og Han sa at Gud var hans far. Så den Hellige Ånd og Gud...det er Matteus 1,18. Hvis...Den Hellige Ånd og Gud måtte være samme person eller så hadde han to pappaer. Og Han ble kalt *Emmanuel*, som er "Gud med oss." Han fastslo, da Han var her på jorden, at Han og Faderen var En.

¹⁷⁷ Jeg fikk skrevet ut alle Skriftstedene her så dere kan finne det, om vi hadde dette—dette spørsmålet, eller noe.

¹⁷⁸ Nå, når Han ble manifestert her som en treenig tjeneste av Sitt vesen: "Han som var, Han som er, Han som skal komme, den Allmektige." Nå, det er ikke tre Guder der. Det er én Gud.

¹⁷⁹ Og for å gjøre dette i det Nikenske Rådet, for å gjøre dette, måtte de ta en treenighet, fordi at i den romerske verden hadde de mange guder. De bad til sine gamle forfedre. Jeg har historien deres rett her så vi kan sitere den. Forstår dere? De tilbad sine døde forfedre. Det er grunnen til at de har Sankt Cecilia og Sankt Markus og sankt, sankt, sankt, sankt, sankt, sankt.

¹⁸⁰ Når Apostelen Peter sa: “Det er ingen annen mellommann mellom Gud og mennesket enn mannen Kristus Jesus.” Én.

¹⁸¹ De måtte ha en treenig Gud. Slik, at de—de hadde Jupiter, Mars, Venus. “Og det var ikke riktig å gjøre alt til en Gud,” så de bare splittet det opp, og gjorde det til en trefoldig tjeneste av Gud til å bli tre forskjellige guder.

¹⁸² Men Han sier tydelig her, i Åpenbaringen, Hvem Han er. “Jeg er Han som var, Han som er, og Han som skal komme, den Allmektige.” Vi kommer til Det litt senere her, Han sa: “Jeg er Alfa og Omega,” A til Z, det hele, greske alfabetet. “Liljen i Dalen, Sarons rose; Fader, Sønn, Hellige Ånd; Han som var, som er og som skal komme; Davids Rotskudd og Ætling.” Han er Gud. Han er Gud. “Med . . .” Første Timoteus 3,16 “Uten motsigelse, stor er Guddommens mysterium: for Gud var manifestert i kjød, sett av Engler, trodd på i verden, mottatt oppe i Herligheten.” Gud! Ikke en tredje person eller en profet, men Gud Selv, ble manifestert i menneskelig skikkelse. Nå, dette er en åpenbaring, husk det.

¹⁸³ Nå, i begynnelsen var Gud den store Jehova som bodde i Ildstøtten, som hang over Israel og ledet dem. Det var Gud, Paktens Engel. Som kom ned på fjellet; og hele fjellet tok Fyr. Ild kom ut fra fjellet, og skrev de ti Bud. Han ble kalt “Guds faderskap,” til sine barn, Hans utvalgte folkerase, jødene.

¹⁸⁴ Så ble den samme Gud manifestert i et jomfrufødt legeme som Han skapte i Marias morsliv, og bodde og gjorde tabernakeltjeneste og bredde ut Sitt telt, som det var, blant menneskene. Og den samme Gud ble gjort til kjød og bodde iblant oss. Bibelen sa således.

“Gud var i Kristus.” Legemet var Jesus. Jesus: “I Ham bodde fyllden av Guddommen legemlig.” Kan ikke gjøre Ham til tre personer nå. Ikke døy til tre guder. Det er en Gud. Forstår dere? En Gud. Nå, denne samme Gud ble gjort til kjød.

Han sa: “Jeg kom fra Gud og jeg går til Gud.”

185 Etter at han forsvant fra jorden, ved Sin død, begravelse, oppstandelse, og himmelfart, møtte Paulus Ham på veien ned til Damaskus, mens Han enda ble kalt “Saul.” Og en Røst kom og sa: “Saul, Saul, hvorfor forfølger du Meg?”

186 Han sa: “Hvem er Du?”

187 Han sa: “Jeg er Jesus.”

188 Og han var en Ildstøtte, et Lys som blindet øynene til apostelen. Han hadde vendt tilbake. Den samme Jesus hadde vendt tilbake til Gud, Faderen igjen. Det er grunnen til at Han sa her: “Jeg er den Allmektige,” i den samme form som Han var før Han ble gjort til kjød; og kroppen som Han bodde i, kalt Jesus, Mannen som vi kjenner, Jesus.

189 Nå, slik som mange av dere kjære enhetsfolk som døyer i navnet “Jesus,” dere tar feil. Det er hundrevis av Jesuser i verden i dag, men det er bare én Herre Jesus Kristus. Han ble født en Kristus. Massevis av Jesuser. Jeg har møtt mange av dem. Men det er én Herre Jesus Kristus, Han er Gud.

190 Og Fader, Sønn og Hellig Ånd er ikke *navn*. De er titler som hører til et Navn. De døyer: “Navnet til ‘Fader, Sønn, Hellig Ånd.’” *Fader* er ikke noe navn, og *Sønn* er ikke noe navn, og *Hellig Ånd* er ikke noe navn. Det er en tittel, lik “menneske.” Det er hva det er, den Hellige Ånd. Et menneske... Eller, en ånd, Hellig Ånd. Si da: “I navnet til ‘Faderen.’” Se på fedrene, og dine sønners sønner. Se på menneskene i det her. Forstår dere? “Fader, Sønn og Hellig Ånd” er ikke et navn. Det er en tittel som går med Navnet til “Herren Jesus Kristus.”

191 Det var på denne måten den apostoliske Menigheten døyte på, i begynnelsen. Og jeg vil be

hvem som helst å komme med en tekst fra Skriften, eller en gang i historien, om noen som noen gang ble døpt på en annen måte i den kristne Menighet enn i Navnet til “Jesus Kristus” før den Katolske kirke ble dannet. Og de adopterte “Fader, Sønn og Hellig Ånd” som en trosbekjennelse. Nå, ta fram din historie, noen historikere. Ja. Det er ikke noe slikt. Etter år 304 E.KR., 304, kom den treenige dåpen til en treenig Gud, “Gud Faderen, Gud Sønnen, Gud den Hellige Ånd.” Det er hedenskap.

¹⁹² Før denne uken er over, skal jeg lese det fra bøkene og vise det ut ifra Bibelen. Vi snakker denne morgen om Åpenbaringen, og beviser hvor det kom inn, og hvordan det begynte å eksistere. Tilbake til Sannheten, broder! Vi er i den siste tid.

¹⁹³ Vent til vi får Efesus menigheten og sammenlign den med den Laodikeiske, og se hva som skjedde mellom dem. Du vil se hvordan den tingen snek seg inn. Kom inn i Luther’s tid, han sa: “Du har et navn som om at du ‘lever,’ men du er død.” Ordet *Sardis* betyr “død.” De mistet det i den femten hundre år lange Mørke Tidsalderen. Hver eneste en av menighetene beholdt det inntil den tid. Da når de hadde Nikea Rådet i 606, og da forkastet de Navnet og laget tre Guder ut av Det.

¹⁹⁴ Han sa her: “Jeg er Han som var, Han som er og skal komme, den Allmektige.” Ja visst.

¹⁹⁵ Han hadde den trefoldige skikkelsen på jorden. Når Han var på jorden, var Han en trefoldig Skikkelse. På jorden, var Han en Profet. I Himmelen er Han også, en Prest. Og når Han kommer tilbake til jorden igjen, vil Han være Konge. Profet, Prest, og Konge. Han som var, som er, og som skal komme. “Han som var,” var Jesus, en profet. “Han som er nå,” er en Prest, som gjør åndelige offer, en Øversteprest som kan bli berørt ved følelsen av våre skrøpeligheter, og avdekke Seg Selv og bevise at Han er midt iblant oss. Profet, Prest, og Konge, men Én Gud.

¹⁹⁶ Når Han var på jorden, var Han en profet, Ordet: “Det trofaste vitnet,” som Bibelen kaller Ham, litt senere. Et trofast vitne, er en profet.

Han var prest, og da er Han prest nå.

Når Han kommer, vil Han være Konge.

¹⁹⁷ Hvis du går til Åpenbaringen 15,3 og leser, du kan se i Åpenbaringen 15,3. La oss gå dit og se hva Han . . . hvis Han kommer til å bli Konge, hvis Han er Konge når Han kommer. Nå går vi til Åpenbaringen, det 15. kapittel og det—det 3. verset.

Og de synger en sang av Moses' Guds tjeners sang, og Lammets sang, og sier: Store og underfulle er dine gjerninger, Herre Gud, den Allmektig; rettferdige og sanne er dine veier, du de helliges Konge.

¹⁹⁸ Hva var Han på jorden? Profet. Hvordan visste folk at Han var en profet? Han gjorde Messias tegnet, som var en profet. Å, velsignet være Herrens Navn! Hvordan gikk de glipp av Ham? Fordi de så etter noe annet. Og Han gjorde Messias tegnet, og de ville ikke høre det. Han var en profet.

¹⁹⁹ Moses sa: "Herren din Gud vil reise opp en Profet som meg. Og det vil komme til å skje at hvis ikke de hører på denne Profeten, vil de bli avskåret fra å være blant folket."

²⁰⁰ Han var en Profet på jorden, nå, fordi Han var hva? "Det trofaste vitnet av Guds Ord." Amen. Han var Guds Ord manifestert.

²⁰¹ Johannes, det 1. kapittel.

I begynnelsen var Ordet, og Ordet var hos Gud, og Ordet var Gud.

Og Ordet ble gjort til kjød og bodde iblant oss.

²⁰² Han var det sanne og trofaste vitne til Guds Evige Ord. Han var Ordet, var Guds Ord. Og, å være Ordet, var Han en Profet. For Guds Ord strømmet gjennom Ham. Han kunne bare si Det. "Jeg kan ikke gjøre noe av Meg Selv, men det som Faderen viser Meg å gjøre. Det er ikke Meg som gjør gjerningene. Men Faderen som bor i Meg, Han gjør gjerningene. Jeg og Min Fader er ett. Min Fader er i Meg," sa Jesus, Mennesket, tabernakelet.

²⁰³ Gud har mange titler: Jehova, Jehova-Jireh,-rapha, Manasse. Å, mange! Han har syv sammensatte, forløsende navn. Han har mange titler: Sarons Rose, Liljen i Dalen, Morgenstjernen, Fader, Sønn, Hellig Ånd. Alt det. Men Han har ett menneskelig Navn. Gud hadde bare ett Navn, og det var “Herren Jesus Kristus.”

²⁰⁴ Da Han ble født, Kristus, Herren. Åtte dager senere, kalte den Hellige Ånd Hans Navn “Jesus.” Hans mor fikk Ham omskjært, og kalte Ham “Jesus.” Han var født en Kristus.

Slik som, jeg var født en Branham. Jeg var en Branham da jeg ble født, og gitt navnet “William.”

Amen. Og Han var født Kristus, Frelseren. Og da Han var åtte dager gammel, ble Han gitt Navnet “Jesus.” Og Han var Herlighets Herre, manifestert. Så, Han er Herren Jesus Kristus, Gud i Herligheten manifestert iblant oss. Å, der er Han!

²⁰⁵ På jorden var Han en Profet. I Herligheten, er Han en Prest. Kommer, Han er Kongen. Å! Jeg liker det.

Profet, “Ordets trofaste vitne.”

Prest, “Ved sitt Eget Blod framfor Gud.”

Konge, “De Helliges Konge” Ikke Konge av verden, nå. Han er de helliges Konge. Vi har jordiske konger over folkene. Men vi har en Konge også, og et Kongerike. Det er grunnen til at vi oppfører oss annerledes.

²⁰⁶ Som jeg sa for ikke lenge siden, om min kone, vi skulle gå til butikken her oppe og vi så et mirakel, så godt som. Det var om sommeren, en kvinne hadde en kjole på. Og jeg sa: “Det er en merkelig ting.” Jeg sa: “Hvis jeg hadde kameraet mitt, ville jeg tatt et bilde av damen.” Forstår dere? Fordi vi. . . Det var den første kvinnen vi så med et skjørt på seg, vet du, kledd som en kvinne skulle være, fullt og helt kvinne.

²⁰⁷ Hun sa: “Vel, hvorfor er det slik, Bill, at vårt folk kler seg, er det fordi vi er—vi har fått påbud om det?”

²⁰⁸ Jeg sa: “Det er ikke vårt folk. Det er Guds folk. Guds folk behøver hellighet.”

209 Sa: “Vel, går de ikke i kirken?”

210 Jeg sa: “Der er ei dame rett *der*, som synger i et kor i en viss kirke her.”

211 “Vel, da, hvorfor det?”

212 Jeg sa: “Fordi hun ikke har blitt lært noe annet.” Det er fullstendig rett.

213 Der er den kjødelige menigheten, som vi skal komme til denne uken; den åndelige Menighet, den kjødelige menighet. De glir alle rett tilbake til morsmenighetene. Bibelen sier, i Åpenbaringen 17, at de ville gjøre det. De vender tilbake akkurat nå, alle, oppfører seg slik, organiserer seg. “Vel, vi er en *viss*. Vi organiserer oss. Vi er *dette* og vi er *det*.” Det var ikke slik i begynnelsen. Tar all kraft ut av menigheten og legger den på en biskop eller pave. Gud er i Sin Menighet, i blant Sitt folk, manifesterer Seg Selv gjennom vanlige mennesker og overalt, nå. Men i denne tid . . .

214 Hun sa: “Vel, er vi ikke amerikanere?”

215 Jeg sa: “Nei. Vi bor her, men vi er ikke amerikanere. Vi er kristne. Vårt Kongerike er Ovenfra.”

216 Og hvis våre liv kommer fra Der oppe, da oppfører vi oss slik. Fordi vi kommer . . . Vårt Liv er fra et hellig Sted. Det ser annerledes ut. Det kler seg annerledes. Kvinnene Der oppe har langt hår. Og de har ikke manikyr på sine ansikter. Og—og de har ikke på seg shorts. De, de har på seg skjørt, og lange kapper og kjoler. Og de har langt hår, og slikt. Så naturen til det, fra Der oppe, reflekterer tilbake på oss.

217 Mennene verken røyker, tygger skrå, lyver, stjeler. De kommer, deres Ånd, kommer fra et hellig Sted, får dem til å oppføre seg hellig, anerkjenner hverandre som brødre. Slik er det.

218 Vi er av et Kongerike, og vi har en Konge. Og Han er de helliges Konge. Og ordet *hellig* kommer fra ordet “de helliggjorte.” Så når en person er helliggjort, Kristus, flytter den Hellige Ånd inn i hjertet og blir Konge over det. Å, du. Det burde treffe. Å! Når det helliggjorte Guds kar . . . Kongen, Kristus, den Hellige

Ånd, flytter inn. Og en konge har sitt herredømme. Amen. Og hele ditt vesen er styrt av de helliges Konge. Et Kongerike! Ethvert kongerike på jorden vil bli rystet, revet ned av atomkraft. Men Bibelen sier: “Vi har mottatt et Kongerike som ikke kan rystes.” Amen. De helliges Konge.

²¹⁹ Jeg vil at du skal legge merke til symbolene til Kristus, også, både i Bibelen og på jorden. På jorden, var Han en profet. Tror dere det? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red] En profet er Ordet. Vi vet det. Ordet *profet* betyr “en guddommelig tolker av Ordet.” Det guddommelige Ordet er skrevet, og profeten har den guddommelige Guds Ånd inni Seg. Og, dere vet, at profeten i det Gamle Testamentet ble kalt “gud.” Hvor mange visste det?

²²⁰ Jesus sa: “Hvis de kalte dem guder. . . Er det ikke skrevet, i loven deres, at de er, ‘Dere er guder’? Og hvis de kalte dem ‘guder,’ som Guds Ord kom til, profeten, hvordan kan dere dømme Meg når Jeg sier at Jeg er Guds Sønn?”

²²¹ Fordi, han ble kalt “gud,” fordi han hadde Guds Ord inne i seg, SÅ SIER HERREN. Derfor, betyr ordet *profet* en. . . hans—hans tolkning skal ikke mikses med. Forstår dere? Hvis Gud. . . Han sier: “Hvis det er én i blant dere, som er åndelig, eller profet, så vil Jeg Herren tale til ham. Når det han sier skjer, så hør ham, fordi Jeg er med ham. Men hvis det ikke skjer, så hør ham ikke; Jeg har ikke sendt ham. Det er måten dere vet det på. Og så, forstår dere, den Guddommelige tolkningen av Ordet må stemme overens med denne siste åpenbaringen til menigheten.

²²² Han er Gud, den Allmektige. På jorden, var Han en profet, som er ørnen. Hvor mange vet at en profet er sett på som en ørn? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.]

²²³ En ørn er den sterkeste fuglen vi har, den mektigste. Noen av deres vinger strekker seg fjorten fot, fra vingetipp til vingetipp. Den kan tåle og fly så høyt at hvis en hvilken som helst annen fugl ville prøve å følge den, ville den gå i oppløsning, fjær ville falle av

den, og den ville falle fra hverandre. Hvorfor det? Den er bygd spesielt. Og hva godt gjør det den å komme så høyt hvis den ikke kan se hva den gjør når den er der oppe? Snakk om et haukeøye? Du burde se et ørneøye.

²²⁴ En hauk kan, kanskje se en kylling. Det stemmer. Det er det som er i veien med noen av disse haukene i dag. Hm-hmh. Men, jeg sier deg, en ørn flyr avsted, så hvis en hauk prøvde å følge den, ville den dø. Den ville kveles. Den kan ikke komme inn i de sfærene som ørnen gjør.

Og så har den et blikk, så den kan se så langt, når den har kommet opp der. Så det er grunnen til at Gud kalte Sine *profeter*, “ørner.” Den kommer seg opp der, og den er en ørn. Den kan se, langt avsted.

²²⁵ Og Kristus var på jorden, en Ørn. Når Han døde, var Han en Prest, så det gjorde Ham til et lam. Er det riktig? [Forsamlingen sier; “Amen.”—Red.] Og når Han kommer igjen, er Han Konge, så vil Han være en Løve, amen, Løven av Juda stamme. Amen. Han er en Ørn, et Lam, og en Løve; amen; Fader, Sønn og Hellig Ånd; Profet, Prest, og Konge; Han som var, som er, og som skal komme; Den Allmektige; Alfa og Omega, fra begynnelsen til enden, den Evige Gud.

²²⁶ Ønsker å spørre dere, noen av dere kjære katolske mennesker, som kaller det: “Guds Evige sønn; Gud, Jesus Kristus Evige sønn av Gud.” Hvordan kan dere si et slikt ord? Jeg er en dumrian, med en syvendeklasse utdanning, men jeg vet bedre enn det. Ordet sønn må ha en begynnelse. Så hvordan kan Han være Evig og være en sønn? Evighet har ingen begynnelse eller ende. Så, Han kan ikke være en sønn, en Evig sønn, og så ha en begynnelse, fordi det ikke er noe slikt som en Evig sønn. En sønn hadde en begynnelse, så han kan ikke være Evig.

²²⁷ Dere skjønner, Han er den Evige Gud, ikke den Evige sønnen. Glory! Den Allmektige, Jehovah-jireh, Jehovah-rapha, manifestert i kjød: “I Ham bodde hele Guddommens fylde legemlig.”

²²⁸ Og på Pinsefestens Dag, da Ildstøtten kom ned over folket, la du merke til, Den delte Seg? Og tunger

av Ild satte seg på hver enkelt av dem. Ild, som tunger, satte seg på hver enkelt. Hva var det Gud gjorde? Delte Seg Selv inn i Menigheten, blant hver og en; gav kvinnene, mennene, og dem alle, deler av Sin Ånd, delte Seg Selv blant Sin Menighet.

²²⁹ Hvordan kan en mann komme og si: “Den hellige mannen er paven. Den hellige mannen er biskopen”? Den hellige Mannen er Kristus, den Hellige Ånd i oss. Hvordan kan du si at lekfolket ikke har et ord å si? Hver enkelt av dere har noe å si. Hver enkelt av dere har et arbeid å gjøre. Hver og en av dere er nødt til å bære et Budskap. Glory!

²³⁰ Den Hellige Ånd delte Seg på Pinsefestens Dag. Gud, delte Seg. “Den dagen skal dere kjenne at Jeg er i Faderen, Faderen i Meg; Jeg i dere og dere i Meg.”

“Den dagen,” den Hellige Ånd: “over alle, i alle og gjennom alle.” Amen. Slik er det. Den Hellige Ånd har rett til å bevege Seg hvor som helst Han vil, på hvem som helst Han vil. Du trenger ikke ta i mot hva en eller annen biskop eller prest sier. Han er vår eneste Prest, stemmer, en Yppersteprest. Nå: Profet, Prest, og Konge.

²³¹ Nå:

Og... Jesus Kristus, som er det trofaste vitne, Den førstefødte av de døde, . . . (Vi skal gå inn i det.) . . . og fyrsten over kongene på jorden. Han som elsket oss, og rensset oss fra våre synder i sitt eget blod.

²³² Ordet *renset* der, betyr faktisk “bli fri” på gresk. Han satte oss fri fra en . . . Vi var bundet til jorden ved våre synder. Vi kunne ikke se, kunne ikke høre, hadde ingen begrep om Himmelen, eller noe. Men da Blodet kom ned, skar Det over snora og vi ble fri. Å!

²³³ Jeg leste en fortelling en gang, det kan passe godt inn akkurat her. En bonde fanget en kråke, og han bandt den. Og han sa: “Jeg vil lære de andre kråkene en lekse.” Så han bandt den gamle kråka, med en tråd rundt benet, og den stakkars gamle karen sultet nesten i hjel. Han var så svak, at han kunne nesten ikke gå omkring.

²³⁴ Det er slik, noen av disse organisasjonene og menighetene har bundet folket. “Kan bare ikke! Vel, *dette* er så langt dere kan gå. Miraklenes tid er over.” Ja. Dere er bare bundet. Det er det hele. “Det finnes ikke noe slikt som den Hellige Ånd. Han taler ikke i tunger som Han pleide.”

²³⁵ Han er Gud. “Han er nøyaktig den samme i går, i dag, og for evig,” Hebreerne 13,8, som lever i alle menighetene. Vi vil komme til det etter bakgrunnen for denne morgenen. Ser dere? Han er Gud, som lever i enhver menighetstid. Han vil leve i hver menighetstid, og vil leve i Sitt folk til Ewig. For vi har nå Ewig Liv, i oss.

²³⁶ Så, denne denominasjonen hadde bundet ham, ser dere: “Vel, miraklenes tid er over. Det fins ikke noe slikt som Guddommelig helbredelse.” Den stakkars lille fyren hinket av sted til han var så svak at han nesten ikke kunne gå.

²³⁷ Og en dag kom det en god mann forbi, og han sa: “Vet du, den stakkars gamle kråka, jeg synes så synd på den. Tross alt, kan det hende han var ute og fikk tak i kornet sitt. Det er den eneste måten han kan overleve på. Han er nødt til å ha noe å spise. Så han visste ikke om noe annet, han var bare der ute for å skaffe seg korn.” Så deretter tok han sin . . . Og han tok kniven sin og skar løs den gamle kråka. Og han visste . . .

²³⁸ Her kom de andre kråkene, kom bort og sa: “Kom igjen, Johnny Kråka. La oss dra sørover. Kaldt vær er på vei.”

²³⁹ Vet du hva? Den kråka ville bare gå så langt som den kunne gå der ute. Han sa: “Jeg kan ikke gjøre det. Det er ikke . . . Det er bare ikke for oss i denne tiden. Vi—vi kan bare ikke gjøre det.” Ser dere? Han hadde vært bundet så lenge, til han trodde han fremdeles var bundet. Ser dere?

²⁴⁰ Og slik er det med mange mennesker, dere er bundet med trosbekjennelser og denominasjoner fra den gamle prostituerte moren der tilbake, som forteller dere, at: “Jesus Kristus ikke er den samme. Det finnes ikke noe slikt som helbredelse. Det er ikke

noen dåp i den Hellige Ånd. Det finnes ikke noe av de tingene der.” Det prøver de og fortelle deg. Du har vært bundet så lenge at du fortsatt tror du er bundet.

²⁴¹ Den gode Mannen, Kristus, gav Sitt Blod slik at Han kan rense oss og sette oss fri fra vår synd. Hva er synd? Jeg vil be hvem som helst å fortelle meg. Hva er synd? *Synd* er “vantro.” Det stemmer. “Den som ikke tror, er allerede dømt.”

²⁴² Og din synd er det eneste som hindrer deg fra å være fri. Det er fordi Gud satte deg fri fra din vantro, men du er så bundet av læresetninger at du fremdeles tror du er bundet. Bare sulter i hjel, forstår, halter rundt: “Jeg er presbyterianer. Jeg er en metodist. Jeg er en baptist. De forteller meg at jeg er Kristi menighet: ‘Miraklenes tid er over. Det finnes ikke noe slikt.’”

²⁴³ Du stakkars utsulta kråke. Hvorfor blir du ikke med denne morgen? Hvorfor flyr du ikke avsted? Halleluja! “Reis deg opp med morgenrødens vinger, og fly avsted til Rettferdighetens Sønn, som har legedom under Sine vinger.” Amen. Slik er det. Slik er det, broder, søster. Å! “Den som Sønnen har kuttet fri, er virkelig fri.” Yes, sir!

²⁴⁴ “Vel, min pastor . . .” Ingenting om det. Bibelen sier at du er fri. Det stemmer. Du er fri.

²⁴⁵ “Min menighet . . .”

²⁴⁶ Vel, bli kuttet fri. “Har vasket oss og satte oss fri fra våre denominasjoner, ved Sitt Eget Blod,” og har gjort oss fri så vi kan tenke på egenhånd, og gjøre på egenhånd, og snakke på egenhånd, og handle på egenhånd.

²⁴⁷ “Vel, hvis jeg gikk tilbake og fortalte pastoren at jeg måtte bli døpt på nytt, ville han . . .”

²⁴⁸ Hva med: “Du er fri”? Dette er en åpenbaring, vet du. Det stemmer. Du er fri.

²⁴⁹ Hvis du er blitt dynket med en liten salt dusj som *dette*, i Navnet til “Faderen, Sønnen og Hellige Ånd,” er det et basseng her, klar denne morgen, med vann i. Forstår dere? Ja, sir. Det er ikke riktig.

²⁵⁰ Så, du er ikke bundet lenger. Du er fri, men kanskje du ikke vet det. Men la meg fortelle deg denne morgen, Bibelen sier: “Han satte oss fri fra våre synder, vår vantro, slik at vi kunne motta Åpenbaringen om Jesus Kristus.” Gå avsted fri! . . . Må ta hva enhver menighet sier om Det. Ta hva Gud sier om Det. Her er Hans Åpenbaring som åpenbarer Hvem Han er.

²⁵¹ “Jeg trodde alltid at Gud Faderen hadde langt, hvitt skjegg, hvitt hår; og at Sønnen var en middelaldrende mann; og at Den Hellige Ånd var maskot gutten.” Broder, det er hedenskap. Det er hedensk, tror du på tre Guder.

²⁵² Det aller første bud, hva er det første Budet? “Hør dere, Å Israel: Jeg er HERREN din Gud, én Gud.” Slik er det.

²⁵³ Han er én Gud, ikke tre guder. Han levde i tre embeter, tjente på tre steder. Han er Profet, Prest, og Konge. Han er Ørn, Lam, og—og Løve. Han er Liljen i Dalen, Sarons Rose, Liljen i Dalen, og Morgenstjerne. Han er Davids Rotskudd og Ætling. Han er fra A til Z. Han er Fader, Sønn, og Hellig Ånd. Han er alt det, men Han er Én. Han er én Gud. Det er titlene Hans som hører til Ham, men det er én Gud.

²⁵⁴ Aldri var det noen, ingen side i Bibelen eller noen historie, før Den Katolske kirke noen gang døpte ved neddykking i navnet til “Fader, Sønn og Hellige Ånd.”

²⁵⁵ Hvis du viser meg siden eller hva som helst, så skriv det ned og legg det opp her til meg i kveld, og jeg ville gå ut av denne menigheten og si: “Jeg er en hykler. Jeg har lært folk feil,”; hvis du kan vise meg én Bibeltekst, eller gi meg én historie, én sann historie, som vil vise meg hvor menneskene i Bibelen noen gang døpte i navnet til “Fader, Sønn og Hellige Ånd.” Eller, gi meg en skrift, eller én historiebok, én side, ett sitat i historien, hvor noen noensinne ble døpt, i navnet til “Fader, Sønn, og Hellige Ånd,” før i Det Nikenske Rådet til den Katolske kirke. Kom, og gi meg det; jeg ville feste et skilt på ryggen min og gå gjennom Jeffersonville, og du bak blåsende i et horn. Jeg ville skrive på det: “En falsk profet, som villeder folket.”

²⁵⁶ Og, pastor, hvis du er her denne morgen, ville du gjøre det, du burde la meg få gjøre det med deg. Forstår du? Kom, og vis meg. Men du er redd.

²⁵⁷ Nå, hva er det? *Dette* er Åpenbaringen. *Dette* er Åpenbaringen. Og dette er Den Hellige Ånd, Kristus, som sender Sitt Budskap til menighetene. Hør Det. Hør Det. Det er hva Bibelen lærer.

²⁵⁸ Hvor kom det inn ved? Hvis du bare ikke vil bli sint, gå din vei, utover i uka, du vil. . . Skaff deg Nikea Rådet. Skaff deg Hislop's *To Babylonere*. Få. . .

²⁵⁹ Nå, Josefus' historie er helt grei, men han skrev bare én paragraf om Kristus, sa: "Det var en Mann med navnet Jesus Som dro rundt, og helbredet folket. Og—og Han døde, eller Pilatus drepte Ham, og—og, eller Herodes, eller dømte Ham til døden. Og så dro disiplene og stjal Hans legeme, og gjemte det bort. Og hver natt dro de og skar en bit av det og spiste det." Sa: "De var kannibaler." Så, de tok nattverd, ser dere. Det kjødelige sinnet! Josefus er ikke noe å høre på.

²⁶⁰ Men ta *Fox' Bok om Martyrene*. Det er en god autentisk en. *Foxs Bok om Martyrene*, hvor mange har noen gang lest den? [Forsamlingen sier: "Amen."—Red.] Ja visst. Pemper's *Early Ages*, eller—eller Hislop's *To Babylonere*, eller—eller en stor autentisk en. Eller, den—den aller største vi har er Nikenske Rådet, Før—Nikenske Rådet og Nikenske Rådet. Og du finner ut der, at det aldri var nevnt der, ingen personer.

²⁶¹ Ta Den Hellige Skrift og se om det noensinne var noen i Bibelen som ble døpt ved å bruke titlene, kalt "Fader, Sønn, og Hellig Ånd." Det betegner tre guder. Det er for en hedensk seremoni. Og katolisisme er ingenting annet i denne verden enn en—en hedensk form for kristendom. Og fra den Katolske kirke kom Martin Luther, John Wesley, baptister, presbyterianere, og så videre.

²⁶² Men i de siste dager var det satt en dør i mellom der, som åpnet opp Sannheten igjen, at "Bibelen sa så," og den store profeten som skulle komme til jorden i de siste dager. Og vi tror at han kommer. Følg med. Og han vil ha en Menighet. Nå, vi vil se dette, nå.

²⁶³ Nå, husk, dette er Åpenbaringen. Du kan ikke trekke fra Den. Nå, hvilken utfordring! Finn én person i Bibelen, ett sted hvor de noensinne døpte noen i navnet til “Fader, Sønn, og Hellige Ånd,” eller noen gang dynket vann på noen, finn det i Bibelen, for tilgivelse av syndene deres. De gjorde aldri. Og enhver person, uansett hvordan de hadde blitt døpt, måtte komme og bli døpt, på nytt, i Navnet til “Jesus Kristus,” for å få Den Hellige Ånd.

²⁶⁴ Apostlenes gjerninger 19: “Paulus hadde reist gjennom de øvre distriktene i Efesus, og fant noen disipler.” Han sa: “Disipler.” De hadde et mektig møte. De fulgte etter en mann som het Apollos, som var en omvendt jurist; en baptist som trodde på Døperen Johannes, og beviste ved Skriftene at Jesus var Kristus.

²⁶⁵ Paulus var på gjennomreise og traff Akvilas og Priskilla, i det 18. kapittel av Apostlenes Gjerninger. Og han dro over for å ha middag, eller noe annet, med Akvilas og Priskilla. De fortalte ham om denne store mannen. De dro for å høre ham. Han lyttet til ham den kvelden. Han sa: “Han har det veldig bra. Det er veldig fint. Det er godt. Men” sa: “har dere fått Den Hellige Ånd etter at dere kom til troen?”

²⁶⁶ Hva med dere stakkars baptister bak der, tror dere at dere fikk den Hellige Ånd *da* dere kom til troen?

²⁶⁷ Han sa: “Har dere fått Den Hellige Ånd *etter* at dere kom til troen?”

²⁶⁸ Noen sa: “Det er ikke skrevet i den.”

²⁶⁹ Jeg utfordrer det. Jeg har den autentiske Greske rett her, den Hebraiske også. Bibelen sier i den Greske, og både i den Hebraiske, og også i den Arameiske. Og i alle tre, jeg har dem rett her, som sier: “Har dere fått Den Hellige Ånd *etter* at dere kom til troen?” Det stemmer. “Har dere fått den Hellige Ånd etter at dere kom til troen?”

²⁷⁰ Nå, han sa: “Vi vet ikke om det finnes noen Hellig Ånd.”

²⁷¹ Da sa han: “Med hvilken dåp ble dere døpt?”

272 De sa: “Vi er allerede blitt døpt av den mannen som døpte Herren Jesus Kristus. Vi er døpt med Johannes’ dåp,” samme vannhull, kanskje: “den samme mannen.”

273 Paulus sa: “Det vil ikke holde. Han døpte bare til omvendelse, ikke for tilgivelse av synder.”

274 Nå, noen av dere Enhets folk kommer her og—og døver slik, feil. Dere døver slik til, for frelse. Vann frelser ikke et menneske; det er Blodet, omvendelse. Ikke gjennom dåp til Gjenfødelse. Nei, sir. Gjenfødelse kommer ved Ånden. Dåp er et—er et utvendig uttrykk for at et indre verk av gjenfødelse har blitt gjort. Forstår dere? Ja vel. Legg merke til.

275 Han sa: “Har dere fått Den Hellige Ånd etter at dere kom til troen?” De sa . . .

276 Han sa: “Vi vet ikke om det finnes noen Hellig Ånd.”

277 Han sa: “Hvordan ble dere døpt?”

278 Sa: “Vi ble døpt til Johannes.”

279 Han sa: “Johannes døpte i sannhet til omvendelse, til omvendelse, og sa at ‘dere skulle tro på Ham,’ Lammet, Offeret skulle komme, ved Herren Jesus Kristus.” Og da de hørte Dette, ble de døpt om igjen i Navnet til Jesus Kristus. Og Paulus la hendene sine på dem og de fikk den Hellige Ånd, og talte i tunger og profeterte.

280 Fortell meg at det ikke er Skriften, og vis meg, hvor som helst, hvor noen noensinne ble døpt på noen annen måte i det Nye Testamentet enn i Navnet til Herren Jesus Kristus. Vis meg.

281 Sankt Agabus og mange av de andre som ble døpt, videre nedover inntil tiden for—for—for Nikea Rådet, og alle av dem ble døpt i Navnet til Jesus Kristus. Misjonærene dyrket markene med Navnet Jesus Kristus.

282 Men da Nikea Rådet kom, måtte de ha tre guder. De tok ned Paulus . . . eller tok ned Jupiter og satte Paulus opp. De tok ned Venus og satte opp Maria. De hadde alle slags guder, alle slags helgener, og alt mulig annet, og de lagde en treenig dåp og matet protestantene med det. Og de sluker det fortsatt.

283 Men nå har Aftenlyset kommet. Profeten sa: “Ved aftenstid skal det bli Lys.”

Det vil bli—vil bli Lys ved aftenstid,
 Stien til Herligheten vil du sannelig
 finne;
 I vannets vei, det er Lyset i dag,
 Begravd i det dyrebare Navnet Jesus.
 Ung og gammel, omvend dere fra
 alle deres synder,
 Den Hellige Ånd vil sannelig
 komme inn;
 Aftenlyset har kommet,
 Det er et faktum at Gud og Kristus
 er Én.

284 Tror dere Det? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.] Peter sa, på Pinsefestens Dag: “La dette bli kjent for dere, Israels hus, at Gud har gjort denne samme Jesus, Som dere korsfestet, både Herre og Kristus.” 16. vers, det 2. kapittel. Ja. “Gud har gjort denne samme Jesus, Som dere korsfestet, både Herre og Kristus. La hele Israels hus vite, for visst.”

285 Snakket med en jøde for ikke så lenge siden, der borte i House of David, han sa: “Dere hedninger kan ikke dele Gud i tre deler og gi Ham til en jøde. Vi vet bedre enn det.”

286 Jeg sa: “Du har helt rett, rabbi. Vi deler ikke Gud i tre deler.” Jeg sa: “Tror du på profetene?”

Han sa: “Absolutt”

Jeg sa: “Tror du Esaias 9,6?”

Han sa: “Ja”

Jeg sa: “Hvem er det profeten snakker om?”

“Messias.”

Jeg sa: “Hvilket slektskap vil Messias ha til Gud.”

Han sa: “Han vil være Gud.”

Jeg sa: “Det stemmer.” Amen.

287 Ser dere, der har du det. Så du kan ikke dele Ham i tre deler.

²⁸⁸ Hvis dere misjonærer her. . . En av dem skal dra til jødene, tror jeg, denne mannen som sitter *her*. Prøv aldri å gi jøden noen “Fader, Sønn, og Hellig Ånd.” Han vil fortelle deg raskt, han vet hvor det kom fra: “Nikea Rådet.” Han vil ikke høre på det. Men hvis du lar ham se at Gud ble legemlig gjort, og at Han er den eneste Gud som er. Gud legemlig gjort i menneske skikkelse og levde iblant oss, for å hellige oss; tatt vekk, slik at Ham Selv kunne komme i form av den Hellige Ånd. Gud, Faderen, Hellige Ånd, er den samme Personen.

²⁸⁹ Bibelen sier i—i Jesus Kristus sin slektshistorie, i det 1. kapittel i Matteus, Den sier: “Abraham fikk Isak. Isak fikk Jakob.” Og nedover, sier den, og så i. . . La meg lese det, og så vil du vite nøyaktig hva jeg snakker om. Matteus, det 1. kapittel. Og vi vil. . . Nå la oss begynne med det 18. verset.

Jesu Kristi fødsel skjedde nå på denne måten: Etter. . . hans mor Maria var blitt forlovet med Josef, før de var kommet sammen, viste det seg at hun var med barn ved. . .

²⁹⁰ “Gud Faderen”? Er det skrevet på den måten? [Forsamlingen sier: “Nei.”—Red.] Funnet med et Barn ved Hvem? [“Den Hellige Ånd.”] Den. . . [Tomt spor på lydbåndet.] Jeg trodde Gud Faderen var Hans far? Så, Gud, Faderen og den Hellige Ånd, er den samme Ånd, ellers vil Han ha to fedre.

Hennes mann Josef, som var en rettferdig mann, . . . ville ikke føre offentlig skam over henne, derfor ønsket. . . løse henne fra i stillhet.

Mens han grunnet på dette, se, da viste en Herrens engel seg for ham i en drøm, og sa, Josef, Davids sønn, frykt ikke. . . for å ta Maria din hustru til deg: for det som er unnfanget i henne er av. . .

²⁹¹ “Gud Faderen”? Mhm? [Forsamlingen sier: “Nei. ‘Den Hellige Ånd.’”—Red.] “Den Hellige Ånd.” Så hvem var Far til Jesus Kristus? [“Den Hellige Ånd.”]

Den Hellige Ånd. Hva er Det som er i deg? [“Den Hellige Ånd”] Vel, det er Gud, Faderen, også. Er det ikke Det? [“Amen”] Ja visst.

*Og hun skal føde en sønn, og du skal gi
 Ham navnet JESUS: . . .*

²⁹² Her er Gud Faderen, her er Gud Den Hellige Ånd, og her er Gud Sønnen, ser dere det er de tre Guder. Bibelen sa ikke det. Disse to må være den samme, eller Han hadde to fedre. Forstår dere? Han kan ikke ha to fedre. Det vet dere.

*Nå, hun skal føde en Sønn, og de skal gi
 Ham navnet JESUS: for han skal frelse sitt
 folk fra deres synder.*

*Nå, alt dette skjedde, for at det skulle bli
 oppfylt som var talt av Herren ved profeten,
 når han sier:*

*. . .en jomfru skal bli med barn, og føde en
 sønn, og de skal gi ham navnet Immanuel,
 som er oversatt: Gud med oss.*

²⁹³ Det er 1. kapitlet av Matteus.

²⁹⁴ Matteus 28:19, hvor Jesus sa: “Gå ut, døm dem i Navnet til Faderen, Sønnen, Hellige Ånd.” Hva er Navnet til Faderen, Sønnen, Hellige Ånd? [Forsamlingen sier: “Jesus Kristus.”—Red.] Jesus Kristus, selvsagt.

²⁹⁵ Du leser en kjærlighets historie, som sier: “Johannes og Maria levde lykkelig alle sine dager.” Hvem er Johannes og Maria? Gå tilbake, til begynnelsen av historien, og finn det ut.

Hvis der ikke er en slik ting, ikke noe navn: “Faderen, Sønnen, eller Hellig Ånd,” så Hvem, Hvem sitt Navn er det? Gå tilbake, til begynnelsen av historien, og se Hvem Han snakket om.

²⁹⁶ Peter, på Pinsefestens Dag, sa: “Omvend dere, enhver av dere, og la dere bli døpt i Navnet ‘Jesus Kristus’ til syndenes forlatelse.” Han hadde åpenbaringen.

Johannes hadde åpenbaringen.

²⁹⁷ Jesus var Åpenbaringen, Han fremstilte Seg rett her i Skriften: “Jeg er den som var, som er, og som skal komme, den Allmektige.” Puh! Ja vel.

²⁹⁸ La oss nå gå til det 7. verset, ganske raskt nå, før vi avslutter, så raskt som vi kan.

. . . den Allmektige.

. . . herredømme, ære og herredømme fra evighet til evighet. Amen.

Og . . . gjorde oss til konger og prester innfor Gud . . . sin Fader; og til ham tilhører æren og herredømmet fra evighet til evighet. Amen.

²⁹⁹ Se på åpenbaringen der, hvordan Den er åpenbart? Hvordan Gud. . . Menn klør seg i hodet og drar seg i håret, og slik som det, prøver å finne ut hva “Faderen, Sønn, Hellig ånd” er, lager tre, i én.

Ikke riv deg i håret å klø deg i hodet. Bare se opp. Åpenbaringen kommer Ovenfra. Og det stemmer. Han vil åpenbare, det er ikke “Fader, Sønn, og Hellige Ånd.” Det er tre tjenester som den ene Guden lever i.

³⁰⁰ Det var i tjenesten: “Ånden” ved Seg Selv, fordi mennesket nedverger seg. Så gjorde Han Seg selv et legeme, levde i det, for å fremstille Sitt Eget Blod; ikke ved sex, slik det var i Edens hage, men fremstilte et skapende legeme. Og gjennom det jomfrufødte legeme, ga Han et Blod som helligjorde oss og løste oss fra vår vantro, for å tro på Ham. Da, vi gjør dette, tar vi imot Ham i våre hjerter, det er Gud i oss; Gud: Fader, Sønn, og Hellig Ånd. Forstår dere? Slik som Profet, Prest, og Konge, det er den samme ting. Ja vel.

³⁰¹ Nå, det 7. verset, dette er kunngjøringen. Kunngjøringen er:

Se, Han kommer med skyene; og hvert øye skal se Ham, . . . også de som gjennomboret Ham: Og alle jordens folkestammer skal jamre seg på grunn av ham.

³⁰² Å! Hvor mye tid har vi? Det er vakkert der. Kan dere avse nye tretti, tjue minutter? [Forsamlingen sier: “Ja.”—Red.] Kan dere? [“Amen”] Ja vel. Nå, så,

i morgen . . . I kveld, vil vi prøve å ta fatt i det som er igjen, *Patmos-visjonen*, i kveld. I dag, vil vi avslutte med kunngjøringen.

³⁰³ Å! Har dere det fint? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.] Elsker dere disse gamle Bibel vers? [“Amen”] Det er Åpenbaringen. Hva, hva er dette? Gud strekker seg ned, i denne Bok, og tar bort forhenget, og sier: “Der er Han: Profet, Prest, Konge; Fader, Sønn, Hellig Ånd; Han som var, som er, og som kommer. Alle disse ting, Det er Gud.”

³⁰⁴ Nå la oss ta vekk forhenget, bare for noen få øyeblikk, Herren hjelper oss, tar forhenget vekk fra våre øyne. Å få . . .

Se Han kommer med skyene; . . .

³⁰⁵ Nå, hvordan kommer Han? “Med skyene.” Hva slags skyer? Herlighetens skyer. Ikke en av disse tordenskyer, regnskyer, men herlighetens skyer.

Legg merke til hva slags skyer Han var omsluttet i da Peter og dem så Hans Visjon på Forklarelsens Berg, en sky overskygget Ham. Hans kledning skinte. Han var omsluttet med en sky, Guds kraft.

³⁰⁶ Å, vi kommer til det, over der i disse menighetstider. Jeg sier deg, det bare—bare pirrer mitt innerste vesen, å tenke på det, på hva, Hans Komme. Jeg ser denne dagen som vi lever i, der er ikke noe, ikke noe håp foruten bare Hans komme.

³⁰⁷ Nå vi vil få dette raskt. Husk nå.

. . . Hvert øye skal se ham, . . .

³⁰⁸ Nå, det var ikke Bortrykkelsen, da. Var det? [Forsamlingen sier: “Nei.”—Red.] Ser dere? Var ikke Bortrykkelsen. Det var ikke Bortrykkelsen. Hva talte Han om? Det andre Komme.

. . . også de som gjennomboret Ham: og alle jordens slekter skal jamre seg på grunn av ham.

³⁰⁹ Nå la oss gå tilbake og ta litt historie. La oss gå tilbake til Sakarias, og gå til det 12. kapittel av Sakarias. Sakarias. Ja vel.

³¹⁰ “Og Herren la hver dag dem som lot seg frelse til menigheten.” Hvor takknemlig vi er for den gode åpenbaringen av Jesus Kristus! Er dere ikke lykkelige på grunn av Ham? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.] Nå, vi vil få dette i bokform så snart som vi bare overhodet kan, til folket, og så kan du få det, for å lese det i ro i ditt rom og slik, og studere det gjennom, selv. Ja vel.

³¹¹ Sakarias, Sakarias, det 12. kapittel i Sakarias nå. Og vi ønsker å ta dette virkelig andektig nå. Og jeg vil ta dette til Guds ære. Nå, Sakarias 12, lå oss begynne med det 9. verset. Lytt nøye nå. Han taler om Kommet. Sakarias 12, og begynne med det 9., det 9. verset, “Og det skal skje.” Sakarias, profeterer, fire hundre og åtti syv år før Kristi komme.

Og på den dagen skal det skje, at Jeg søker å ødelegge alle folkeslagene som kommer imot Jerusalem. (Tenk på det.)

Og Jeg skal øse ut over Davids hus, og over Jerusalems innbyggere, nådens og bønnens ånd: og de skal se på meg som de har gjennomboret, . . .

³¹² Nå, når vender Evangeliet tilbake til jødene? Når hedningenes tid er avsluttet, er Evangeliet klart, går til jødene. Å, jeg kunne, hvis jeg kunne, bare forutsi dere noe som er i ferd med å skje rett her, ser dere, rett i denne tid. Ser dere? Det er i ferd med å skje. Vi kommer til det i Menighetstiden. Og denne store tingen er i ferd med å skje, vil gå over til Åpenbaringen 11 og plukke opp disse to profeter, Elias og Moses som vender tilbake til jødene igjen. Vi er klar for det. Alt er satt i stand, helt klart. Dette Hedningebudskapet, slik som jødene brakte det til hedningene, vil hedningene ta det rett tilbake til jødene igjen. Og Bortrykkelsen vil komme.

³¹³ Husk nå, dette her kommer, etter trengselen. . . Menigheten går ikke gjennom Trengselen. Det vet vi. Bibelen sier det. Ser dere? Ja vel.

³¹⁴ Nå, Han vil utøse over Israels hus, (Hva?) den samme Hellige Ånd, ser dere, etter at Hedningemenigheten er borte.

...og de så på meg som de har gjennomboret. Og de skal sørge over ham, lik en som sørger over sin eneste sønn, og skal klage bittert over ham, slik en som klager bittert over sin førstefødte.

Og på den dagen skal det være...stor sorg i Jerusalem,...og sorgen...i—i Megiddoddalen.

Og—og landet skal sørge, hver slekt for seg; familien av Davids hus for seg, og...familien av Natans hus for seg, og hvert hus for seg;

³¹⁵ Når de ser, hva som vil skje? Hva som vil finne sted når Han kommer i Herlighetens skyer, ved Hans andre tilsynekomst. Og når disse jøder som har gjennomboret Ham...Dere vet, et annet Skriftsted sier at de vil spørre Ham, "Hvor fikk Han disse sår?"

³¹⁶ Han sa: "I Min venns hus."

³¹⁷ Og ikke vil det bare bli en sorgens tid for jødene som forkastet Ham, som Messias, men det vil bli en sorgens tid for de hedningene som er tilbake her, som har tatt imot...som har forkastet Ham som deres Messias for denne tid. De vil jamre seg og gråte. De sovende jomfruer vil jamre seg. Det er menigheten som avslo å få Olje i sin Lampe. Det var ti jomfruer som gikk ut, alle fine mennesker, men fem av dem hadde Olje i sine lamper. De fem andre var gode mennesker, gode mennesker, men feilet i å ha Olje i sine lamper. "Og de ble kastet ut i det ytterste mørket hvor det var gråt, klage, og tenners gnissel."

³¹⁸ Her er det, "De vil jamre seg." Bibelen sier her, "De vil jamre seg, og så hjerteknust! Så til og med..."

³¹⁹ Her, Jeg vil gi deg en til, 1. Mosebok 45, om du ønsker å slå opp på det. La oss gå til det bare for et øyeblikk og lese også det i 1. Mosebok, det...Jeg tror, i det 45. kapitlet av 1. Mosebok. Jeg ville like å ta dette her, Josef som gjør seg selv kjent til sitt—til sitt folk. Og vi vil ta dette, bare for å vise forbildene på hva som vil skje på den dag, også binde det sammen.

Da klarte ikke Josef å beherske seg lenger foran . . . dem som stod omkring ham; og så ropte han, Alle sammen må gå . . . fra meg.

Husk nå, Josef, gjør seg selv til kjenne, han ropte: “Alle sammen må gå fra meg.”

Og det var ingen andre som stod hos ham, da Josef gav seg til kjenne for sine brødre.

Og han gråt høyt: og egypterne og Faraos hus hørte ham. (Han må ha hylt ut.)

Og Josef sa til sine brødre, jeg er Josef; er min far fortsatt i live? Og hans brødre klarte ikke å svare ham; for de stod skrekkslagene i hans nærvær.

Og Josef sa til sine brødre, Kom nærmere . . . meg, jeg ber dere. Og de kom nærmere. Så sa han, jeg er Josef deres bror, som dere—som dere solgte til Egypt.

Men nå skal dere ikke bli sørgende, eller være sinte på dere selv, fordi dere har solgt meg hit: for Gud sendte meg foran dere for å bevare liv. (Å, hvor vakkert!)

For disse to år har . . . hungersnød vært i landet: og . . . hvilket det skal være, det skal være verken aks eller innhøstning.

Og Gud sendte meg foran dere for å bevare en rest for dere på jorden, og for å berge livet deres gjennom en stor utfrielse.

³²⁰ La meg nå bare ta dette og sammenligne det med Sakarias, det 12., bare for et øyeblikk. Nå, vi vet det, forbilledlig. Hvis du lærer i forbilder, så vil du alltid få det rett, jeg tror, på—på forbilder.

³²¹ Nå, Josef, da han ble født, var han hatet av sine brødre. Stemmer det? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.] Nå ønsker jeg å vise dere, Josef representerer den Ånds-fylte Menighet. Josef ble hatet av sine brødre. Hvorfor? Fordi han var åndelig. Josef kunne ikke noe for at han kunne se visjoner. Han kunne ikke noe for at han drømte drømmer, ser dere, og kunne tyde drømmer. Han, det var det som var i ham. Han

kunne ikke vise frem noe annet uten det som var i ham. Vel, så, hans brødre hatet ham, uten noen grunn. Men hans far elsket ham, fordi hans far var en profet.

³²² Se hvordan det var med Jesus? Gud elsket Sin Sønn. Men brødrene, Fariseerne og Sadukeerne, hatet Ham, fordi Han kunne helbrede syke, og forutse ting, og se visjoner, tolke. Ser dere hva jeg mener? “De hatet Ham, uten noen grunn.”

³²³ Og hva gjorde de med Josef? De latet som om han var død, og de kastet ham ned i en grøft. Tok en blodig kappe, med syv farger, som hans far . . .

³²⁴ Det er bare syv farger i reinbuen. Og reinbuen, vi vet hva . . . Vi kommer til det litt senere, tror jeg, i kveld. Reinbuen over Ham her, Jesus, hvor, “Han var som jaspis og sarderstein å se til, og en regnbue.” En regnbue er en pakt.

³²⁵ Og det var Guds pakt over Josef. Og så tok de blod på hans kappe, og tok den tilbake til deres far. Og meningen var at han skulle være død. Og . . .

Men han ble reist opp av grøften og fraktet til en—en . . . solgt til Faraos, noen i Egypt, og en—en general beholdt ham. Og da de gjorde, han, en ond ting kom opp imot ham, og kastet ham i fengsel. Og der profeterte han, og fortalte to menn hvor den ene ville gå og hvor den andre ville; hovmester og o—og en baker, på grunnlag av drømmene deres.

³²⁶ Og så ble han opphøyd, derifra, til Faraos høyre hånd. Og intet menneske kunne nå Faraos, bare gjennom Josef. [Tomt spor på lydbåndet—Red.]

³²⁷ Følg dette nå, det . . . når Josef så ble solgt over til Egypterne. Og, følg med, alt han gjorde var et bilde på Kristus. Se på denne hovmesteren og denne bakeren der inne, og begge hadde de drømmer. Og Jesus, da Han var i Sitt fangenskap. Husk, Josef var i fengsel. Og da Jesus var i Sitt fengsel, (Hvor?) naglet til et kors, var det en frelst og en fortapt. Josef, når han var i Sitt fengsel, en ble frelst, en ble fortapt.

³²⁸ Og legg så merke til etter at Jesus ble tatt ned av korset, ble Han opphøyd inn i Himmelen, og sitter ved

den høyre hånd av den mektige Ånd, Jehova. “Ingen kommer til Gud utenom gjennom Meg.” Ingen *vær hilset* Maria, ingen salige *denne* eller salige *den*. Men, gjennom Jesus Kristus, “Den eneste mellom-mann som er mellom Gud og mennesker,” ser dere, det dyrebare tabernakelet Gud dvelte i, iblant oss, som tok Guds Navn. Og Gud tok et menneskes navn. Gud tok . . .

³²⁹ Se her. I begynnelsen, da Adam . . . Jeg kan bare ikke komme bort fra det. Virker som om noen ikke griper Det, et sted. Se. I begynnelsen . . . La meg igjen vise dere noe. Den Hellige Ånd formaner meg å gjøre det. Jeg forlater mitt emne for et øyeblikk. Da den første nyheten kom til Herligheten, det at sønnen hadde blitt tapt, Adam, sendte Gud en Engel? Sendte Han en sønn? Sendte Han noen andre? Han kom, Selv, for å forløste Sin tapte sønn. Halleluja! Gud stolte ikke på noen utenom Seg Selv. Gud ble gjort kjød og bodde iblant oss, og gjengløste mennesket. Selv. Det er, “Vi er frelst,” Bibelen sier, “ved Guds Blod.” Det dødelige, Gud ble . . . Den udødelige Gud ble gjort dødelig, for å ta bort synd, for å bli Lammet, Selv; for å gå inn i Herligheten, tilsløret, og med Sitt Eget Blod fremfor Seg, bortenfor forhenget.

³³⁰ Nå, Josef, ned i Egypt går han. Og der var han opphøyd fra sitt fengsel, til Faraos høyre hånd, og ble satt til forvalter. Og alt hadde fremgang i Josef sine dager.

³³¹ Nå, når Jesus vender tilbake, skal selv ørkenen blomstre som en rose. Han er fremgangens Sønn, bilde på Josef.

³³² De satte Josef i . . . Generalen hadde ham i sitt hus; alt han gjorde, han hadde fremgang. De satte ham i fengsel, og hele fengselet hadde fremgang. Alt de gjorde, hadde han fremgang med. Og da han ble opphøyd, det høyeste, av Farao, nest etter Farao, hadde alt i Egypt en fremgang over alt annet i verden.

³³³ Når Han vender tilbake, vil det være et land i fremgang. Den gamle ørkenen vil blomstre, og det vil være mat overalt. Vi kan, alle, sitte under vårt eget fikentre, å le og fryde oss, og leve for alltid i Hans Nærvær, når Han kommer tilbake som Konge.

³³⁴ Han var Menneskesønnen, Profet. Amen. Han var Menneskesønnen, Offeret, Prest. Han er Menneskesønnen, som Konge, Davids Sønn som sitter på Hans majestets trone. Menneskesønnen, Han er den som Gud manifesterte som Menneskesønnen. Han kom ned og ble menneske, for å ta syndene bort fra verden. Han ble menneske, som en Profet. Han ble menneske, som en Prest. Han ble menneske, som Konge; Himmelens Konge, de helliges Konge, den Evige Konge; alltid vært Konge, vil alltid være Konge, Evig Konge.

³³⁵ Nå legg merke til, da, Josef. Før Josef tredde frem, måtte de blåse i trompeten, først. Og folket ropte: “Bøy kne for Josef.” Uansett hva en mann holdt på med, han som solgte varer på gaten, når den trompeten ga lyd, bøyde han sine knær. En mann var akkurat klar for å rekke ut og få sine penger, men han bøyde sine knær, Josef kom. Å! En—en—en—eunukk var akkurat klar for å gjøre sin handling, og hva gjorde han? Måtte stoppe. “Josef kommer.” Trompeten lød.

³³⁶ En av disse dager, alle ting, til og med tiden, vil stå stille. “Når Guds trompet skal lyde, og de døde i Kristus skal stå opp, og den Evige morgen bryter frem, klar og skjønn.” Alt vil bøye knær. “Hvert kne skal bøyes, og hver tunge bekjenne til Det.”

Start nå. “Noen menneskers synder går foran, noen følger etter.”

³³⁷ Men legg nå merke til hva som finner sted. Hvor herlig! Når Josef så...etter at han giftet seg med en hedning og fikk en familie, Efraim og Manasse, sønnene hans. La du merke til slutten? Da Josef... Jakob begynte å velsigne Efraim og Manasse. Da han begynte å legge sine hender, tok han Efraim til høyre, Manasse til venstre, for å få høyrehånds velsignelsen på den eldste. Men da han begynte å be, krysset hendene hans, og han ga den yngste høyrehånds velsignelsen isteden for den som var på høyre siden.

³³⁸ Og Josef sa: “Ikke slik, Far.” Sa: “Du har lagt velsignelsen på Manasse istedet for på Efraim.”

³³⁹ Og han sa: “Gud har krysset mine hender.”

³⁴⁰ Hva? Fra jødene, den eldste, den første utvalgte av Gud, gjennom Korset kom velsignelsen tilbake til hedningene, for å få Bruden. Velsignelsen kom gjennom Korset, fra jøden til hedningene. Forkastet! De forkastet Korset, derfor fikk Han Hedningebruden.

³⁴¹ Nå da Josef, før dette, da han ble såret av sine brødre, som. . . De hadde vært uten samfunn i mange år, jødene.

³⁴² Følg med nå. Vi går tilbake til Sakarias nå, hvor de jamret, og sørget og jamret. Og til og med familier vil atskille seg fra andre familier, går ut, sier: "Hvordan skjedde det? Hvordan kunne vi i det hele tatt gjøre det?" Når de sier: "Hvor fikk du disse arr, disse merker i Dine hender?" til og med de som gjennomboret Ham. "Han vil komme i skyene. Og de vil se Ham, til og med de som gjennomboret Ham. Ethvert hus vil sørge, og de vil jamre seg." De vet ikke hva de skal gjøre.

³⁴³ Og da Josef. . . Dere kjenner fortellingen. Da han så sine brødre, og han lot som han ikke kunne snakke hebraisk, og fikk tolken til å tolke for ham. Og han kunne ikke snakke hebraisk, han lot som det; men han ønsket å finne ut. Og så til slutt, en dag, da de tok med hans lille bror, la du merke til? Det var Benjamin som satte Josefs sjel i brann?

³⁴⁴ Hva er det, som i dag, kommer til å sette Hans sjel i brann, vår Josef, Jesus? Den unge menighet som har vært nede i landet der borte, som har holdt Guds bud. Og det er et nyfødt folk som samles i Palestina, og gjenopprettet tilbake igjen. Den sekskantede David-Stjernen, det eldste flagget i verden, en nasjon har blitt født i disse siste få åra. Der er Israel.

Nasjonene bryter sammen, Israel
våkner opp,
Tegnene som Bibelen forutsa;
Hedningenes dager er talte,
opprevet og tynget;
Vend tilbake, O dere spredte, til
deres eget.

Forløsningens dag er nær,
 menneskes hjerter svikter på grunn
 av frykt; (Se på bombene deres,
 atom stråler.)

Bli fylt med Ånden, ha din lampe
 trimmet og klar,

Se opp, din forløsning er nær.

Falske profeter som lyver, Guds
 Sannhet de forneker,

At Jesus Kristus er vår Gud; Glory!

Men Åpenbaringen er gitt,

Så vil vi vandre der apostlene har
 gått, rett i deres samme sted.

For Forløsningens Dag er nær,
 menneskes hjerter svikter på grunn
 av frykt;

Bli fylt med Guds Ånd, din lampe
 trimmet og klar,

Se opp, din forløsning er nær.

³⁴⁵ Å! Å, Josef, når han ser lille Benjamin stå der!
 Det er hans lillebror. Dere ser lille Benjamin der borte
 nå, sitter der borte. Stammene her på—på jorden,
 av jødene, vender tilbake dit hvor det vil være ett
 hundre og førti-fire tusen som er der, for å motta
 Kristus når de ser Ham Komme. De vil si: “Se, dette
 er vår Gud Som vi har ventet på.” Så vil de se de
 gjennomborende. . . “Hvor kom disse fra?”

³⁴⁶ Han sa: “I min venns hus.”

³⁴⁷ Og de vil sørge og de vil gråte. Hver familie, sine
 stammer fra David og Naftali, alle, vil atskille seg,
 hver familie, og gråte for seg selv når de ser Ham stå i
 luften, den Ene som de gjennomboret.

³⁴⁸ Hva vil Hans budskap være? Legg merke til hva
 Josef sa. Da han sa. . .

³⁴⁹ Legg merke til en annen ting. Da Josef fikk barna
 foran seg, han så på dem, han så lille Benjamin. Han
 så Efraim, han så de andre der, Gad og alle sammen.
 Og de tolv stammer, de ti stammer da, stod foran ham.
 Han så de alle stå der. Han visste de var hans brødre.
 Og han så på lille Benjamin, direkte, han fikk klump

i halsen. Visste de var hans. Hva var det han sa? “La alle sammen forlate meg.” Hva skjedde med hans kone og barn? De gikk inn i palasset.

³⁵⁰ Hvor vil Hedningemenigheten gå i Bortrykkelsen? Inn i Palasset. Bruden, halleluja, Bruden vil bli tatt bort fra jorden, i Bortrykkelsen. Så da Han vender tilbake, er ikke Hans Brud der når han gjør Seg Selv kjent til Sine brødre, jødene, de som gjennomboret Ham, disse som forkastet Ham. Men hans hustru og hans elskede, hans nære venner der, hans—hans egen Gud-sendte ledsager hadde han i tempelet.

³⁵¹ Og da han så, sa han de var... De visste ikke. De sa: “Å, denne store prins!” De begynte å si, til hverandre, å, om de ting som de hadde gjort.

³⁵² Jeg tror det var Efraim, eller ikke Efraim, men jeg glemmer hvem av dem det var nå, som—som sa: “Vel, vi skulle ikke ha drept vår bror, Josef.” Sa: “Ser dere, vi får igjen.” Ruben, Ruben sa: “Vi skulle ikke ha drept vår bror,” sa: “fordi, ser dere, vi får igjen for hva vi har gjort.”

³⁵³ Og Josef stod der; trodde ikke han kunne forstå hebraisk. Å, å, å, å! Men han forstod det.

³⁵⁴ Noen tenker, “Kan ikke forstå tungetale,” men han vet alt om det. Ja. Han vet. Hedningenes rike kom inn ved tungetale og tydning, med hode av gull (det første hodet) før det falt. Hva gjorde ende på den første hedningdispensasjonen? En håndskrift av ukjente tunger på veggen, og en mann der kunne tyde det og fortelle hva det var. Den går ut på samme måte. Amen. Kom inn og går ut på samme måte.

³⁵⁵ De trodde han ikke kunne forstå de tungene som han talte, men han forstod det. De sa: “Ser dere hva vi har fått?”

³⁵⁶ Og da så Josef at de var bedrøvet for hva de hadde gjort.

³⁵⁷ Nå ser Han deres sorg og anger for å forkaste Ham, så Han fikk klump i halsen Sin nå. Han er klar til å sende av sted Sin Menighet fra jorden, ta Henne inn i Herligheten. Så vende tilbake, og alle jordens stammer skal sørge.

³⁵⁸ Hva gjorde de? Ruben, alle sammen, begynte å gråte, de sa: “Å! Å!” De fryktet og sa: “Dette er ham. Nå vet vi at vi er ille ute. Nå vil han drepe oss. Nå han. . . Vi vet at vi vil bli tatt livet av rett nå, fordi dette er Josef som i så lang tid har vært borte fra oss. Det er Josef, vår bror, nå er vi virkelig ille ute.”

³⁵⁹ Han sa: “Vær ikke sint på dere selv. Gud gjorde dette for å bevare liv.”

³⁶⁰ Hva gjorde Gud? Hvorfor forkastet jødene Jesus? Slik at vi hedninger, slik, at, et folk som Han kalte ut for Sitt Navns skyld. Gud gjorde det for å bevare livet til Hedningemenigheten, Bruden.

³⁶¹ Alle stammene som forkastet Ham vil sørge. De vil skjule seg i huler, og i klipper, og ting. De vil vandre over hele dette fjell. De forkastet Det, Ham. Alle jordens folkeslag skal jamre seg på grunn av Ham. Og hver slekt i Israel vil adskille seg. Familier vil adskilles, den ene fra den andre, og si: “Hvorfor gjorde vi det? Hvordan kom vi på å forkaste Ham? Hvordan? Der står Han. Der er Gud Som vi har ventet på. Og der er Han, med nagle merker i Sine hender, og vi gjorde det.”

³⁶² Det er nøyaktig hva de brødrene sa rett der nede, da de kom tilbake og sa: “Der er Josef, som vi solgte.”

³⁶³ Han sa: “Jeg er Josef, deres bror, som dere solgte til Egypt.”

³⁶⁴ “Å!” De var redde. Og de sørget og jamret seg, og løp til hverandre, “Hva kan vi gjøre?”

³⁶⁵ Han sa: “Vær ikke sint på dere selv, fordi Gud gjorde alt dette. Gud sendte meg i forveien.”

³⁶⁶ Gud skapte alle mennesker; hvite mennesker, svarte mennesker, brune mennesker, gule mennesker, ethvert menneske. Gud skapte ethvert menneske. Han skapte hedningene, skapte jødene. Han skapte alle. Det er alt til Hans ære. Og jødene måtte, forkaste Det, for å ta en Hedningebrud.

³⁶⁷ Det er grunnen for alle disse forbilder. Slik at Hedningebruden og hennes avkom med Henne, den herlige Pinsemenigheten som er rensset i Lammets

Blod, med all den oppstandelseskraften som lever i dem, vil oppstå en dag i Bortrykkelsen (straks, i et øyeblikk) for å være i Jesu Nærvær, idet Han vender tilbake (og avslutter alt) for å gjøre Seg Selv til kjenne for Sine brødre.

³⁶⁸ Følg med på hva Skriften sier her, til avslutning. Å!

Se, han kommer med skyene; og hvert øye skal se ham, (nå snakker han om det andre Komme, ikke Bortrykkelsen), også de som gjennomboret ham: . . .

³⁶⁹ Det 7. kapittel, det 1. verset . . . Eller, 7. verset i det 1. kapittel.

. . .hvert øye skal se ham, også de som gjennomboret ham: og alle jordens slekter skal jamre seg over ham. Ja, Amen.

³⁷⁰ Så kommer Han med dette mektige, mektige sitatet. Hvem er Dette? Hvem er Dette de skal gå og se etter?

Jeg er Alfa og Omega, Jeg er A og Z, (det greske A og Z, det greske alfabetet) . . .

³⁷¹ Apostlenes Gjerninger 2,36, det . . . Peter sa: “Det er ikke gitt noe annet navn under Himmelen som et menneske kan bli frelst ved.” Eller, nei, jeg ber om unnskyldning; feilsiterte det. Han sa: “La derfor hele Israels hus vite for visst, at Gud har gjort denne samme Jesus, som dere korsfestet, både Herre og Kristus.”

³⁷² Johannes 14,7 og 12, Thomas sier: “Herre, vis oss Faderen, og det tilfredsstiller oss.”

³⁷³ Han sa: “Så lenge har Jeg har vært hos dere, og dere kjenner meg ikke?” Sa: “Den som har sett meg har sett Faderen. Hvorfor sier dere: ‘Vis meg Faderen’? Jeg og Min Fader er Ett.

³⁷⁴ Jeg sa det til en person en gang. Damen sa: “Bare et øyeblikk, Herr Branham.” Sa: “Du og din kone er ett, også.”

Jeg sa: “Men ikke på den måten.”

Hun sa: “Unnskyld.”

Jeg sa: “Ser du meg?”

Hun sa: “Det gjør jeg.”

Jeg sa: “Ser du kona mi?”

Hun sa: “Nei.”

³⁷⁵ Jeg sa: “Da er de et annet slag. Han sa: ‘Når du har sett Meg, *har* du sett Faderen.’” Så det var nok om det.

³⁷⁶ Så i Sankt Johannes, eller Første Johannes 5,7 til 8, alle dere som skriver det ned. Første Johannes 5,7 til 8, sier Bibelen. Den som taler, akkurat den samme mannen som skrev denne Åpenbaringen som Jesus gav ham. Han sa: “Det er tre som vitner i Himmelen: Faderen, Ordet (Ordet er Sønnen). . . Faderen, Ordet, og den Hellige Ånd, og disse tre er én. Det er tre som vitner på jorden: vann, Blod, og Ånd, og de samstemmer; ikke er én, men de samstemmer i én.”

³⁷⁷ Du kan ikke ha Faderen uten å ha Sønnen. Du kan ikke ha Fader eller Sønn uten å ha den Hellige Ånd. Stemmer. Men du. . . Og vann, Blod, og Ånd, det er elementene som trengs for å komme inn i Hans Legeme.

³⁷⁸ Når den naturlige fødselen finner sted, hva er det første som skjer når en kvinne føder en baby? Første tingen, er vann. Det andre, er blod. Stemmer det? Neste tingen, er ånd. Babyen snapper etter pusten, begynner å puste. Vann, blod, og ånd, det utgjør den naturlige fødselen.

³⁷⁹ Også, den åndelige Fødselen. Vanddåpen, Navnet Jesus Kristus; rettferdiggjørelse ved tro, tro på Herren Jesus Kristus. Vann! Hva er det neste? Blod; helliggjørelse, renser opp, får henne ut.

³⁸⁰ Det er der dere Nasareer folk feilet; Dere gikk bare så langt og gikk ikke videre. Karet som er helliggjort på alteret, klar for tjeneste, men ikke i tjeneste. “Salige er de,” saligprisningene, “som hungrer og tørster etter rettferdighet, for de skal bli fylt.” Karet er helliggjort. Det er sant.

³⁸¹ Det er som jomfruen. Ordet *jomfru* betyr “ren, hellig, uforfalsket, helliggjort.” Fem hadde olje og fem hadde ikke; fem var fylt, og de andre forble bare i helliggjørelse. “Har dere fått den Hellige Ånd *etter* at dere kom til troen,” dere baptister, presbyterianere?

382 “Vi vet ikke om det er noen Hellige Ånd.”

383 “Så, hvordan ble dere døpt?” Hm-hmh.

384 Etter at han hadde lagt sine hender på dem, da ble de, etter at de var frelste og helliggjorte, ble de fylt med den Hellige Ånd. Stemmer.

385 Vann, Blod, Ånd! Jesus kom for å vaske og rense, og for å hellige en Menighet, som Han kunne komme og bo i. Ved Sitt Eget Blod; Han gav Sitt Eget Gud-fødte Blod, slik at Han kunne rense oss fra vår seksuelle fødsel, og gi oss et helliggjort, hellig kar slik at Han Selv kunne komme.

386 “Om en liten stund, og verden ser Meg ikke mer; men dere skal se Meg fordi Jeg,” personlig pronomen, “vil være med dere, endog i dere, til verdens ende.” Amen. “Hele veien gjennom, vil Jeg være med dere og i dere. De gjerninger som Jeg gjør skal dere også gjøre. Disse tegn skal følge dem som tror.” Gud i Menigheten! Å, du! Guddommen! “Det er tre som vitner i Himmelen: Fader, Ordet (Sønn), Hellig Ånd: de er Én.”

387 Nå, kan du være frelst uten å være helliggjort. Du kan være helliggjort, ikke ha den Hellige Ånd; stemmer, en helliggjort ånd, uten å være fylt. Helliggjør ditt hjerte, som renser ditt hjerte, uten å fylle det med noe. Det er slik Det står, “Når en uren ånd forlater et menneske, vandrer den på tørre steder. Kommer tilbake, og finner huset sitt feiet og pyntet, og kommer inn. Den siste tilstanden til den personen er mange ganger, syv ganger, verre enn den var først.”

388 Det er det som har skjedd med dere Pilgrim Holiness, og nasareere, og så videre. Dere aksepterte det. Og da den Hellige Ånd kom, begynte å tale i tunger, og gi tegn og under, dere kalte det “Djevelen” og spottet Guds gjerninger, kalte Det “en uren ting.” Og ser dere hvor kirken deres gikk? Kom ut av det. Timen er her, Åpenbaring av Jesus Kristus er blitt forkynt, Gud åpenbart i kraften av Sine demonstrasjoner ved den Hellige Ånd. Amen. Forløsningsdagen er nær.

389 Nå, Guddommen i Ham, Første Timoteus 3,16.

...hevet over enhver tvil stor er den gudsfryktens hemmelighet: for Gud ble åpenbart i kjød, . . . sett av engler, . . . trodd i verden, opptatt i herligheten.

³⁹⁰ Å, bare videre og videre og videre. Men hvor er vi nå? På slutten av det 8. verset.

³⁹¹ I kveld starter vi på det—det 9. verset, *Patmos-visjonen*. Å, det er store ting som venter oss. Elsker dere Ham? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.]

Jeg elsker Ham, jeg elsker Ham
 Fordi Han først elsket meg
 Og betalte for min frelse
 På Golgatas tre.

³⁹² Gjør dere virkelig det? Har Gud gjort Seg til kjenne for dere, blitt åpenbart at Han er Guds Sønn, Jesus Kristus, Gud manifestert i kjød, for å ta bort synd? Han åpenbarer Seg Selv i disse siste dager i Sine Menigheter, gir Seg til kjenne.

³⁹³ Nå, disse veldige tingene som skjer i Menigheten, følg med å se, på slutten av dette Budskapet, om ikke Bibelen sier at disse tingene skal skje, helt nøyaktig. Se om de ikke gjorde nøyaktig det, i Efesustidsalderen, og Pergamum, Tyatira, ned gjennom, hver tidsalder.

³⁹⁴ Fortalte hva Luther ville gjøre, og hva Wesley ville gjøre. Og hvordan denne pinsevevnen-denominasjonen ville gå inn i en Laodikeisk, lunken tilstand, men, midt i alt det, ville Han kalle menneskene. Stemmer. Nøyaktig. Vi er ved enden. Å, jeg er så glad! Og, å, som jeg har sett meg selv begynner å skranke, og ser på vennene mine og slikt, og ser verden og det—og det kaoset som den er i. Og så tenker at Herrens Komme nærmer seg veldig. Vi er ved slutten av tidsalderen.

³⁹⁵ Menneskenes hjerter svikter i frykt. Overalt, alle, det er uro, og på radioen, hele tiden, “Vær forberedt på et luftangrep. Ta *dette* inn, ta det inn, gå ned i kjelleren.” Hvordan skal dere gjemme dere fra det? Kan ikke gjemme dere fra det. Vel, den tingen vil gå hundre og femti fot ned i bakken, hundre og femti miles, kvadratisk. Ja visst, rystelsen fra den ville . . .

Hvis den treffer her, ville den jevne Indianapolis med jorden. Ja visst, den ville bare sprengre Indianapolis i stykker, treffer rett her i Louisville, ser dere, en av disse. Vanskelig å si hva de har i tillegg til det.

³⁹⁶ Og, se, dere trenger ikke. Dere trenger ikke. Russland trenger ikke gjøre det. Cuba kan gjøre det. Et hvilket som helst bitte lite sted, et—et bitte lite sted på størrelse med Alcatraz der borte, kan gjøre det, dekke hele verden. Eneste dere må gjøre er å stille den opp og trekke i en tråd. Dere trenger ingen hær. Dere trenger bare én fanatiker i djevelens hånd, for å gjøre det. Det er helt riktig. Han ville gjøre det, og da er alt over. Det er alt over da.

³⁹⁷ Men, å, la meg få gi deg denne velsignede ting. Når vi ser det så nære, når vi ser at det kunne skje før morgengry. Husk, Menigheten drar hjem før det skjer. Bortrykkelsen skjer før det.

³⁹⁸ Nå, for at du ikke skal få dette forvrenget, husk, Jesus sa: “Som det var på Noas dager, som det var i Lots dager. . .” Husk, før noe regn falt, var Noa i arken. Ser dere? Noa var i arken. Han ble ført over, gjennom den. Og nå, Noa var et bilde på jødene. Men Enok reiste hjem uten å dø. Og da Noa så at Enok reiste, visste han at tiden var inne, og begynte på den arken. Stemmer. Det var Noas tegn, da Enok reiste hjem. Og så snart som Hedningebruden blir tatt bort, så gjør Han Seg til kjenne for Israel. Ser dere? Det stemmer.

³⁹⁹ Husk, i Lots dager, som Jesus sa, før én flik av ild noensinne treffer jorden, sa den Engelen: “Skynd dere. Fort dere. Kom ut herifra, for jeg kan ikke gjøre noe før dere har kommet bort herifra.” Før noe ild falt, var Lot og familien hans ute og borte. Så, Bortrykkelsen vil komme før Trengselen setter inn.

⁴⁰⁰ Trengselen, mange mennesker blander dem sammen. Vi vil oppklare det, denne uka, om Herren vil, ved hjelp av Herren. Husk, dere ser etter en stor Trengselsperiode, som var, hvis du vil se forbildet i Bibelen, det var Jakobs Motgangstid, ser dere, da han hadde vanskeligheter. Det hadde ingenting å

gjøre med hedningene. Hedningene har ingenting å gjøre med det. Ingen forbilde i Bibelen på det. Hedningemenigheten er Bortrykket.

⁴⁰¹ Og dere ser etter “vann som blir til blod,” og slike ting. Det kommer over til Israel igjen, tilbake der med Moses og Elias, når de kommer tilbake. Elias, for fjerde gang, vender tilbake, i Ånden. Ingen av dem døde.

Eller, Moses døde. De visste ikke hvor de hadde gravlagt ham. Han måtte ha blitt oppreist et sted i mellom da og der, fordi, på Forklarelsens Berg, der var han, og snakket med Jesus. Gjorde han ikke? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.] Ser dere?

⁴⁰² Så de vil komme tilbake og bli drept, og ligge i den åndelige gata som kalles “Sodoma,” hvor vår Herre ble korsfestet, Jerusalem. De vil forkynne til jødene, og slå jorden, og lukke himmelen, og så videre som det. Og slutten på Hedningetjenesten vil bli ført over og knyttes sammen med det, og hedningene vil reise hjem, og den tjenesten vil fortsette. Det vil bli dommen over alle ting. To tredjedeler av jorden falt og alt annet. Da de døde kroppene lå i gatene, i tre dager, så legg merke til hva slag det var.

⁴⁰³ Se på disse bildene som jeg fikk nede fra Sør-Amerika, da de drepte den pinsevenn-misjonæren der, hans kone, som lå på gaten, og ham og to små barn. Ei lita jente, med den lille magen sin svulmet opp *slik*. De ville ikke engang gravlegge dem. Gikk forbi, spyttet på dem slik, i tre eller fire dager. Broder Kopp tok bildet. Jeg har dem hjemme, ser dere, måten de gjør det på.

⁴⁰⁴ Så sender gaver, til hverandre. Se hvordan det er et forbilde på i Bibelen, dere ser hvilken kirke som vil gjøre det. Det stemmer, og rett nå, og beveger seg rett inn som en slange akkurat nå, så slu som den kan være, tegn på ting akkurat nå.

⁴⁰⁵ Se på profetien som Herren gav meg i '33, hvordan det ville skje, “De ville tillate kvinner å stemme. Ved valg, ville de velge feil person.” Syv ting ble gitt, og fem av dem har allerede skjedd. Det neste var en mektig kvinne, en kirke, en makt eller noe, som ville

ta over De Forente Stater, for å regjere. Deretter så jeg det bare som aske, som lå, hvor det kom til enden. Det var endetiden.

⁴⁰⁶ Den sa: “De ville ha en maskin som kunne kjøre. De trengte ikke å ha noen sjåfør i den.” De bare perfektionerte den. Den sa, elleve år . . .

Den Hellige Ånd sa til meg. Der er det på papiret. Du kan ikke . . . Det kan ikke fornektes. Der er det på papiret, slik den Hellige Ånd sa.

Elleve år før Maginotlinjen ble bygd, sa jeg: “Tyskerne . . . Amerika vil bare . . . President Roosevelt vil være kjeltringen av dem alle.” Og det stemmer. Han var.

Ikke for å såre deres demokratfølelser, men jeg forteller dere. Det er ikke en demokrat eller republikaner nå. Det er Jesus Kristus, Guds Sønn, som vi snakker om. Jeg er verken demokrat eller republikaner. Jeg er en kristen. Så altså, de, hva enn det var, men dere vær oppmerksom der.

⁴⁰⁷ Og se her, forleden dag, hvis du vil se hvilken frafallen flokk det er. Tar de maskinene og reparerer dem, der, hver gang dere stemmer på Herr Nixon, måtte dere stemme på denne andre karen, samtidig. Ja! J. Edgar Hoover trakk maskinene tilbake. Hvor mange har lest det? Hvorfor, ja visst, det er i alle avisene, nyhetene, alt annet. Ser dere hvor vi er hen?

⁴⁰⁸ Det finnes ikke noe ærlig lenger enn Kristus. Amen. Å, den velsignede gamle Boken! Det er Den. Det er den eneste Ene som forteller deg hvem du er, hvor du kommer fra, og hvor du går hen. Ja, sir. Denne velsignede gamle Boken, å, det får meg til å elske Ham. Gjør ikke dere også? [Forsamlingen sier: “Amen”—Red.]

Tro på Faderen, tro på Sønnen,
Tro på den Hellige Ånd, disse tre er
Én;
Demoner vil skjelve, og syndere
våkne;
Tro på Jehova får alt til å ryste.

⁴⁰⁹ Amen. Hvilken stor dag som ligger foran oss, venner! "Åpenbaringen av Jesus Kristus som Gud gav til Sin Engel, og kom og viste det til Johannes, slik at det kunne bli gjort kjent ned gjennom Menighetstidene, det som er i vente for oss."

⁴¹⁰ Må Herren velsigne oss nå, idet vi reiser oss på våre føtter. Og hvem som enn spiller på pianoet, gi oss en liten tone om du vil, *Ta Det Jesu Navnet med deg*.

⁴¹¹ Nå, lytt. Det er, uten tvil, det er fremmede iblant oss i Tabernaklet denne morgen. Jeg vil at dere skal håndhilse på dem. Invitere dem, gå hjem med dere, og hva mer. Og få alle til å føle seg velkomne. Jeg vil at alle er sikker på å gjøre det.

⁴¹² Og husk at møtet vil begynne klokken syv, i kveld. Og halv åtte, vil jeg tale *Visjonen på Patmos*. I morgen kveld, om Herren vil, vil jeg tale over den første menighetstid, Efesus, om Menighetstiden.

⁴¹³ Nå skal vi synge *Ta Det Jesu Navnet med deg*, vår lille avskjedssang i Tabernaklet. Og la oss alle synge nå. Ja vel.

Ta det Jesu Navnet med deg,
Du sorgens og bekymringens barn;
Det vil gi deg glede og trøst,
Ta det med deg hvor enn du går.

Dyrebare navn, O hvor skjønt!
Jordens håp og Himmelens glede;
Dyrebare navn, Dyrebare navn, O
hvor skjønt!
Jordens håp og Himmelens glede.

⁴¹⁴ Nå, før vi synger neste vers, vil jeg at metodister, baptister, pinsevenner, katolikker, nasareere, Pilgrim Holiness, at dere alle bare strekker dere rundt, håndhilser med noen foran dere, ved siden av dere, bak dere, si: "Kristne Pilgrim, venn, jeg er glad for å ha deg her denne morgen. Glad for å ha fellesskap med deg, rundt Guds ting. Jeg vet at vi har hatt en stor stund. Håper å se deg her igjen i kveld." Noe likt det, idet du håndhilser på menneskene, foran deg, bak deg, rundt deg.

Bøy deg ned for Navnet Jesus,
Ser deg i kveld, broder Neville. Ser deg i kveld.

. . . føtter,
Kongenes konge, i Himmelen, vil vi
krone Ham,
Når vår reise er over.

O dyrebare Navn, O hvor skjønt!
Jordens håp og Himmelens glede;
Dyrebare Navn, O hvor skjønt!
Jordens håp og Himmelens glede.

Til vi møtes! Til vi møtes!
Til vi møtes ved Jesu føtter;
Til vi møtes! Til vi møtes!
Gud være med deg, til vi møtes
igjen!

⁴¹⁵ Nå som vi bøyer våre hoder.

Til vi møtes! Til vi møtes!

Hvis du vil ha ytterligere informasjon om Rev. William Branham og hans tjeneste, etter å ha lest dette heftet, vennligst kontakt adressen nedenfor:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

Informasjon om opphavsrett

Alle rettigheter forbeholdes. Denne boken kan skrives ut på en privat skriver for personlig bruk eller deles ut gratis, som et verktøy for å spre Evangeliet om Jesus Kristus. Denne boken kan ikke bli solgt, reproduisert i stor skala, publisert på en nettside, lagret i et mottakersystem, oversatt til andre språk eller bli brukt for å samle inn penger uten uttrykkelig, skriftlig tillatelse fra Voice Of God Recordings®.

For mer informasjon eller vedrørende annet tilgjengelig materiale, vennligst kontakt:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org